

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

५३४६

No.

३१८

Title

क
इन्द्रशतकं लरीकद

Author

Extent

३२ पत्र

Age

Subject

काव्य

ने ३९९ क

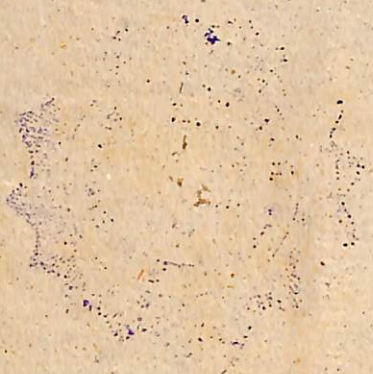
ईश्वर शक्ति स्तुति

५२ पं

काव्य

रं

5396
63

ईश्वरशतकम्

३.
टी
१

ॐ श्रीगणेशाय नमः ॐ नमः शिवा
य ॐ श्रीशिवो जयत ॐ सवः पाया
दिपादिग्रन्थारंभे विविधविज्ञोपचा
तार्थकविना नमस्कारवाक्यवड
चितं सूचितं येन भगवता स्वतन्त्रेण
धराधारणा योगो वासुकिः हारतां
नीतः पतेन विष्ठाधारत्वं धनितम्

ॐ सवः पाया येन नित्ये वासु।

किर्निजहारताम् तपोपायात्

उकोपायः स्मरस्य जहारताम् ।

तथा तपोमयात्संयमविज्ञविधाय
त्वज्जतर्द्धया कोपात् तं विष्वस्य
प्रसिद्धा स्मरस्य तनुं जहारददाहेति
प्रतीयते तामिसनुभवगोचराद्युत
पवच्छब्दोपादानेनायेदत्तेतन्नम
स्कारः स्वातन्त्र्यकर्तृत्वाद्भागवतः स
र्वातिथिशाधित्वादर्यादेवाक्षितः ।

हे ईश्वर परमात्मनः तत्तुल्यं क्लेशक
 र्मविषाकाशे रपरामृष्टः पुरुषवि
 शेष ईश्वरः तत्संबोधनं भयं संसा
 रं गंभीरं त्वं हर निवारय कथं भूतं भ
 वं उग्रं कटिनं त्वं भक्तानामवतारं श्र
 वतारं भवात्पुनः पुनरागमनं रक्ष
 कविनाशं श्रवतारं श्रवतारनामानं
 मायाहीति स्म नामधनितं त्वपक्षा

रक्षावतारं गंभीरं भवमुग्रं ह
 रेश्वर नयनीतिगुणं तत्तुल्यं मम
 ताप्रियतामिमं २

नरे इमां प्रत्यक्षां सर्वेषां मम ताप्रिय
 तां अहं कृतिहेवाद्धितां तं प्रसिद्धं।
 लोकोत्तरं नीतिगुणं न वप्रापय अत्र च
 रक्ष श्रवतारं गंभीरं भयं उग्रं ह र ईश्वर
 नयनीतिगुणं तत्तुल्यं अमृतप्रियेते
 तयोर्द्वयोः शब्दयोरर्थस्य पोतरूप

ई. मिवावभासतेभिन्नार्थत्वात् पुनरु
 टी कवदाभासः आशुवावभासनेत्तु।
 २ पुनरुवदाभासमिति २ अदंतेत्तु
 भ्यंनमः वदामिनमस्कारं करोमि
 अनेन कायवाक्चित्तानामपि प्रह्नी
 भावः सूचितः अतएव संसारात्मानं
 रसयज्ञानन्दबन्धनसंसारमयं मोहं
 वदामिते संसयत्र मोहं वदा
 मिसंसारमयं न मोहम् तनु
 मुदा योगवतास्मितेन मुक्तः
 स्फुरयोगवतास्मितेन ३
 अज्ञानरूपं न वदामि यत्तुं आनन्दं
 ब्रह्मणो विद्यात्र विभेति कृतमनेति
 हे भगवन् स्फुरयोगवत आश्चर्यं
 अहं तनुः तच्छ्रोत्रमात्रं वा तच्छ्रुति
 नात् मुदा हर्षाणां निरतिशय श्री
 तिरूपाणां आसमन्तात् योगः अ

योगः तद्वतामुद्योगवतास्वानुभवे
कगोचरेणस्मितेन अभिमतप्राप्ता
हसितेनोपलितः सन्मुक्तोस्मि यम
कम् ३ हेनाथअन्यकारेअन्यका
स्वरिपोप्राक्सृष्टिस्थितीभजताऊ
वतात्वयाअद्यानन्तरंभवान्यकारेसं
साररूपाअन्यकारेकृतापवर्गायमेन

सृष्टिस्थितीप्राग्भजताकृपाप
वर्गायमेनाथभवान्यकारे
युतंत्वयाविष्ममतोहृतारिवर्गा
यमेनाथभवान्यकारे ४ ॥

कृतः भक्तानामपवर्गार्थं उद्यमोयेन
तथाविधेन त्रिविधाकृतिकारिणात्वं
यैवविष्मंयुतंअतोममाप्यहृतारिव
र्गाभयप्रयः सुखाः कामादेयायेना
तादृशाः पादयमकम् ४ सत् अकृत्रि
मजातं जन्म यस्य स स ज्ञातः स ज्ञः स ज्ञ

ई.
टी
३

दृष्टततोविस्तीर्णविश्रयपित्तलो
चनाग्रिर्घस्यतसामन्त्रांसज्जातसज्जा
ततलोचनाग्रेतथासुरोच्चैः ब्रह्मवि
सुप्रभृतिभिः देवसमूहैः सन्ध्यउप
मात्रिसन्ध्यसमाधानेन सन्ध्यासम्प
कृत्वातकालेयस्यसितवर्णनभयं
करेति यावत् तथा आधीनपरिग्रहे।

सज्जातसज्जाततलोचनाग्रे सन्ध्या
तसन्ध्यातपसासुरोच्चैः माधीन
माधीनपरिग्रहेण कालेन का।
लेन हतं कृत्वा माम् ५ ॥

एवाधीनां मनः पीडा नो ये रनाः स्वा
मिनः जुगदयो रोगास्तेषां परिग्रहः
परिवारो यस्य तादृशेन कालेन मृ
तुना हतं सन्तमाधीनं कृत्वाः सं।
पादयमायाः शोभायाः अधीनमा
यतं माधीनं श्वेत राजर्षिवदित्वा।
र्थः आदियमकम् ५ ॥

त्वेनः अस्माकं उत्सुकानां सोत्कण्ठा
 नां असमादिभिर असमा अनन्याः
 ये आथयः मनोरुजः तान्मिनर्तिरिति
 तादृक् भवसंपद्यस्यतो मत्सका
 णात् अयो जनः समाधिभिन्नः चित्तै
 काग्रवद्विस्तृतो नास्ति ये त्वं सदा स
 वकालं सभासमध्ये अर्थाः निष्पाणः

भवोत्सुकानामसमाधिभिन्नः
 कस्मिन्मदमोनसमाधिभिन्नः
 ये त्वं प्रशंसन्ति सदा सभाया
 स्तपव जीवन्ति सदा सभायाः ६

प्रशंसन्ति स्तुवन्ति तपव सदा सभायाः
 सददासैः भाषया च वर्तन्ते ये ते सपरि
 वाराः सद्यः जीवन्ति पुनः अमेतसं
 सारिणो नाना जन्मोपलब्धा जीवन्ति
 नोपि मृता एव ब्रह्माण्डांभरवदप्य
 रेजन्तवो जातनष्टा इति श्रुतिश्चादियमकम्

३.
टी
४

दैसद्विषां देवानां त्वश्वरणो अलीनां
भ्रमराणामिव अंबुजे यमै भवतः वि
श्रान्तिस्थानं मनोभिलषितमासेः
स्तस्यार्थः कथं भूतानां दैसद्विषां
भगाः पराजितारणा वलयः सद्गुण
मसमूहायैः तथा विधानां अतो

दैसद्विषां त्वश्वरणा वलीना
मिवांबुजे भग्राणा वलीनाम्
स्तुवन्त्यतो निःशरणा वलीनां
त्वन्मूर्तिमीतेः सरणा वलीनाम्

हेतो निःशरणा मादृशा अपि ईतेः सं
सारोपद्रवस्य सरणो मार्गो अलीनां
अस्मिष्टा त्वन्मूर्तिस्तुवन्ति कथं भू
तां वर्धयोरैक्यात् वलिनामिनां
स्वामिनीनां तदधिष्ठातृत्वात् तस्य
वर्षादानं यमकम् ७ ॥

हेअमराणां देवानां कुलपतिनः अ
स्माकं कुलमध्ये पामराणां मयोग्य
त्वाद्दालिषानां इति भित्तुर्गतिनिह
न्ता भव अतस्त्वमेव भवे संसारे अति
भिन्नः उत्तीर्णः सह दरे सेवते ते कान्त
अयः सर्वाभिलाषदायित्वात् सदा स
कान्तः तस्मै तथा मोहरातिददाति मो

भवेति भिन्नः कुलपामराणां भ
वेति भिन्नः कुलपामराणां म
सदा सकान्ताय नमो हराय स
दा सकान्ताय नमो हराय ८

हरः अज्ञानदायी नमो हरः तस्मै नमो
हराय सर्वकालं सकान्ताय निजश
क्तिपरिहृताय हराय नमः संप्रदाय म
कम् ८ हेअत्रिस्तुता कान्तपार्वतीश
तव संवन्धिनी तनुः मूर्तिः राजते कथं
भूताविष्टा काराविष्टपंजरात् ता

३.
टी
५

दाकारातयाराकापः पूर्णवन्दः ता
थाअदिकणाः ताभिवराउत्कृष्टात
थारावणोराधितासेविताअक्षरात
क्षरासौम्यसुभावाइत्यर्थः तथारा
क्षालाक्षालतद्वतामंअदियत्रेति कि
विशेषणराक्षालासमाक्षिराजातइ।

राजातेविष्टयाकाराराकापादि
फणवर रावणाराधिताक्षरा
राक्षालासमाक्षितेक्षरा ५ पञ्चव
न्धः तत्ररधिस्रताकान्तकान्त
लावापवादिनी वादिवाभृतम
यीमयीद्विमलाननुः १० शृं
विलायमकम् युगम्
मध्यः तथाअजराजरादिर्वात्त
कान्तलावापवादिनीअभृतमयी
वादिनीनदीवअतनुः वदलायुग
लकंआयः श्लोकः पञ्चवन्धः द्विती
यः शृं विलायमकम् आयस्य ११

हा

द्रवति वरदयभटभयक्षप
 एतए
 ष वि जे वि
 जे जे
 सा
 पाका रा शरसा
 उ व यु
 ए मरेमदय
 मरणय

जयजयविमतततमविमर
 वरसुविदमिव महादेववथः
 जागेश्वरवथः देशिवतंज
 यजय ॥

किंविध द्रवतिसभयेमादृशेवर
 दवराउल्लुष्टदयायस्यअन्यकादी
 नांविश्वकण्ठकानामपिपुनर्दया
 यागाण्यत्प्रतिपादकत्वात्त
 द्याभटानांभयदःपणोखवहारो
 यस्तदृशःतथाक्षणांयथाःया

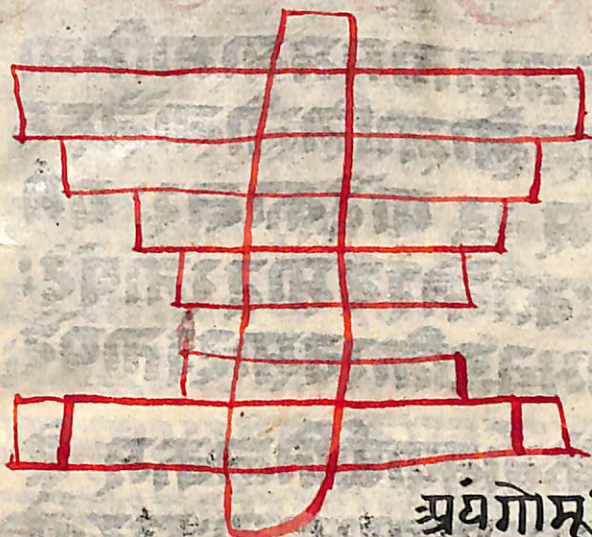
३.
टी
६

स्यतादृग्योरथः तत्र पर उद्योगवान्
तदा मन्त्राणां भटाभयपणक्षणापथ्य
थपर तथा पुराणां त्रिपुराणां शरस
मरेवाण्युद्धे मदमयः साहंकारो र
णरयः संग्रामवेगो यस्य तदा मन्त्राणा
म् तथा त्वमतत्त्वानां इन्द्रियाणां मत
श्रमिषेत तदाधिष्ठातृत्वात् सर्वेन्द्रिया

कुरानराणां भवता शोधनीया
विभागतिः चराचराणां भवता
वोधनीया शुभामतिः ॥ १२ ॥

एणम् तथा दत्तो मत्वः दत्ताधरो ये
न तथा सरवराणां सविददातीति त
त्संबोधनम् ॥ कुराडुस्सहासं सा
रेतानराणां भक्तानां भवता स्वामि
नाश्च विभागतिः तामसी गतिः शो
धनीया चराचराणां जडमस्थ्याव
राणां शुभामतिः भवतैव बोधनी
या ॥

अयं जागी सरवन्थः ॥

अयं गोमूत्रिकावन्थः

कू	रा	न	रा	ए	भ	व	ता	शे	ध	नी	घा	वि	भा	ग	तिः
च	रा	च	रा	ए	भ	व	ता	शे	ध	नी	घा	शु	भा	म	तिः

नरकं कालमालाभरणदितर
साश्रिताः नरकं कालमालाभ
रणदितरसाश्रिताः कान्चीगो
मूत्रिकावन्थोसमुद्रकयमकम्

नर कंका लमा लाभ रण दित रसा श्रिताः

३.
टी

नर कंका लमा लाभ राणा दित रसा प्रिताः

ततेतिततिताततामममासामिमा
मिमाः लललोलालिलीलालैरुरु
रोरारैररम् ॥ पादेकाक्षरः यम
वाररुनाः कानैरवसादरतापदेः
समन्त्रस्ताभवइक्तिरवसादरतापदेः
विभिः श्लोकैर्वाक्यार्थतिलकम् हे
तातपूज्यतायमवाररुनाः मृत्सुसि
यः भवइक्तिरवसादरतापदेः भव
ति विषयेयानि भक्तिरवाणां सादर
तातस्याः पदानि वाक्यान्ते सुस्ताः भी
ताः कानैः भर्त्सभिः समंसदपुनः
कथंभूतैः भर्त्सभिरवसादरतापदेः
अवसादे विनाशं गान्तिददातितापे
चददतितादृशे भर्त्सभिः साकं त्रस्ताः
भीताः भवदीयभक्तजनस्तुतिवाक्यं

कंश्रुतेववस्तुप्रसर्थः ३मोममसंव
 थिनीमालत्मीमापतातप्राताःप्राश
 दोनिषेधार्थःअमाःअश्रीकाःपुनःक
 थंभूताःतरसावलेनदिनिश्वयेमन
 रकंश्रिताः ततेति तताःविस्तीर्णा
 याइतिततयःइतीनाविद्वानाततयः
 समूहाःयत्रतथाविधंकृत्वा काला
 मालाभरणाःकालस्यमालत्मीः
 तलाभायैरणोयासांतथाविधाःपु
 नः कथंनरकंकालमालादितरसा
 श्रितैःनराणांकंकालमालाभिर्या
 निश्रामरणानितैरहितःरसाश्रिःरस
 पर्यन्तोयत्र तथाविधंपुनःकथंभूतैः
 भर्तृभिःलललोलालिलीलालैःल
 लन्तुल्लसन्तुल्लोलालाश्रितैश्चलयः
 तल्लीलालान्तिष्ठसत्वात्तयेतैःरुरु
 रोरारैःउरुबलंचतत्त रोरदारिद्र्यंउ

३.
टी
८

सुरोरे तथा अरीणां समूहः आरंभं
रोचं च आरंभतत् उरु रोरां तत् सन्ति
ददाति तथा विधेः आरंभं संधिं अत्र वा
कार्यं तिलके प्रथमः समुद्रक यम
कं काञ्ची गोमूत्रिका वन्यौ च द्विती
यः पादौ कादरः तृतीयः पादयमक
म् ११ हेती व्रप्रभतथा उचित विग्रह

प्रलापितं मारसेना भयप्रदय
माकुलम् आगत्य त्वरितं ती
व्रप्रभावोचित विग्रह १८

अभयप्रदत्वं माकर्मभूते अव रत्तके
नरसेन आदरेण माकीट्टाम् य
माकुलं यमात् आकुलं तथा प्रला
ययति तच्छीलः प्रलापीतं प्रलापितं
त्वरितं आगत्य गूढकर्म क्रियो यम्
श्लोकः १८ ॥

चित्तः हेमगवनचराचराचरचरिउ
 चार चराचराणां नरु मस्यावराणां य
 तश्चाचारचरिउतत्रचारश्चराणां यस्य।
 तत्संबोधनं रैचारुतायां धनानां च
 रुतापेक्षयं चित्रतरासाश्चर्यादणि
 कत्वाच चिराचिषोविद्युतः रीतिं रता
 प्राप्ताः कैः हेतुभूतैः उरवः वहलाः ये

चिरार्तिचित्तेतिचित्तेरिताराश्च
 राचराचराचरिउचार रैचारुता
 चित्रतराचिरार्चीरेतिरतारैरु
 रुचौभरौरेः २०

चौराः तथारौराणि हारिशाणि उरु
 चौरैरेः कैः रतारैः रतस्य चित्रविश्रा
 न्तैः आराणि अरिसमूहा इव तैः पुनः
 कथं भूतैः चिरं आर्तिः तथा चित्तेतिः
 चित्तया च तया चित्तेर्वाप्तैः चिरार्तिचि
 त्तेतिचित्तेः आरात्तद्वरतः अक्षरोयं श्लोकः १०

३.
टी
५

व्यावृत्तयमकम् हे भगवन् भव वि
भावसोः नेत्राश्रयस्य वद्रेः स्थाना
आश्रयभयप्रभाते संसारोदये सति
ते तव संवन्धिनी प्रभारविभावत्
सस्यासामस्यवती यतः सुदार्ढ्यं
एव श्रान्तं सारं यस्याः सुदार्ढ्यं सारायु

सुदार्ढ्यं सारायु मभासमाना
सर्वसमानाङ्गः सुदार्ढ्यं सारा
विभावसुस्थानं भवप्रभाते
तव प्रभाते रविभावसुस्थाना
॥ ८

सभायां देवसदसि समाना सहमा
नेन पूजया वर्तते या सा भासमा
नानि रुचिराणि अङ्गानि यत्र त
द्याविधं कृत्वा तदा त्वं तद्गुणं वलं
यस्याः ॥ ८ ॥

वज्रवन्धः हेभासरलोचनामत्रय
नेत्रस्रजअनादेशमैकसर्वस उपश
मैकसाधनत्वंमां देहान्तकालेमरण
समयेसरसेनकृपयायमात्र मृत्योः
पादिः तथाभूरयः वरुलाः कामा
मनीषितानियस्यांसाताटशीसर्वा

देहान्तकालेसरसेनपादि
यमात्रमोभासरलोचनाज
शमैकसर्वससभूरिकामां
मायस्त्रदेवेशजहीहिमांसा ॥

भीष्टप्रदामालक्ष्मीयस्त्रवितरमांच
माजहीहिमापरित्यज ॥ हेभागवन्
ससारशोभनवलस्मरारेतवसंवन्धि
नीतनुःमूर्तिः रसायांस्त्रांबलक्षणा
याभूतलस्थानांजनानांस्त्रांबदायि

३.
टी
१

तीतथा मुक्तिस्त्वं भोगमोक्षप्रदेय
र्थः अतएव भक्तिपरायणां शुभा
वहा तथा सादस्य अवसादस्य अन
नाविच्छेदस्तेन हेतुना कृताः छिन्नाः
कृतान्तदासाः यमभटाः यथा त्वद्
क्तेभ्यस्ते निराशाः पलायनेन नदिरु

तनुस्त्वदीया भगवन्स्मरारे
रसास्त्वं मुक्तिस्त्वं स्वसार
शुभावहा भक्तिपरायणां
सादान्तता कृतकृतान्तदासा

इवत् २० प्रतिलोमानुलोमपादः
युगलकम् त्वदीया तनुवितनेन पू
र्वश्लोकस्थेनान्वयः त्वदीया तनुर्वि
भातिकीटणीस्थिरा ये असुरा अन्य
कादयः तेषां अपक्षपरा प्रतिपक्षम्

तासुराणां ब्रह्मादीनां वास्थि मालादि-
 भिवरा उत्कृष्टा तथा आसनाः निकटास-
 रावाः नादयुक्ताः लाम उत्कृष्टरूपा देवता
 यस्या आसत्रसराय लामा तथा वादे च
 तद्देशविद्यास्थानविशारदविषये हिता
 भक्तविद्वज्जनेभ्य इति शेषः तथा मन्त्रैः
 मननत्राणाधर्मादिभिर्देवतोच्चारकयेदेः

स्थिरासुरापतिपरासुरास्थि
 मालावरासत्रसरावलासा
 वादेहितामत्रसतादिदेवा ति
 भावितानुसुताविभाति २१

मताभावितायदाहुः मन्त्रमूर्तिस्तदेवते
 तितथा अहिभिः नागैः देवैश्च अतिभावि-
 ता अतिध्याता तथा नुताः स्तुताः ये ब्रह्मा
 दयः तेऽपि नुता नुसनुता एवं विधा त्वदी-
 यातनुर्विभाति पुगलकम्प्रायः युक्ताद
 प्रतिलोभः द्वितीयः प्रतिलोमानुलोमपादः २१

३.
टी
॥

द्वयः हेभावन तातपुस्तथा उ
त्रताननतनो उत्रतामनताः दृष्ट्या
दयः तनवो मूर्तयो यस्य तत्तवोधने
तेतवसंवन्धिनीतीतिः नतानां भक्ता
नां उतौ सुतौ सप्तानूने निश्चितं तनु
तां लघुतां तनोति दाढ्यमिव पोषयति

तनोति तेतात उतौ नितान्तं
नूनेन तानां तनुतां ननी
तिः नेनेन नो नूतनतां
तनीता तेनोन्नतानन
नतनोततेतिः २२ ॥

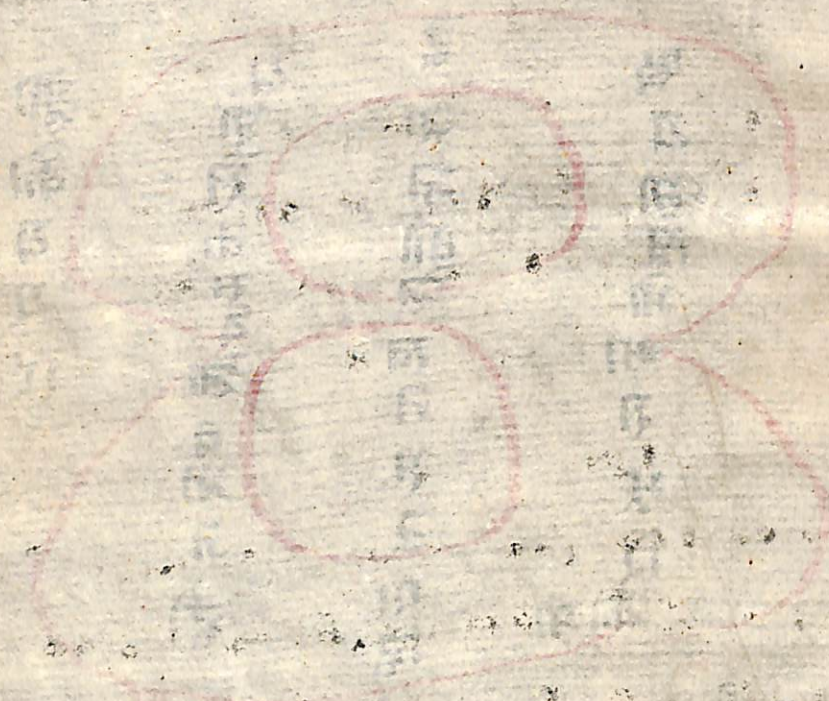
तपदान्तरे तेन हेतुना इनेन अर्था
द्रवता स्वामिना नो अस्माकं तता वि
स्तीर्णा इतिः संसारवाधानूतनतां नव
त्वननीता भवन्नुतिमात्रेण वयं मुक्ता
इति सूचितं श्लोकोऽयं द्वातरः २२

ह	र	प्र	भा	प	रं	व	न्य
र	हो	भा	ग	स्थि	रो	म	व
प्र	भा	वि	त	द	मो	रो	रं
भो	गा	त	त्र	म	द	स्थि	प

श्री को य म् ॥
 य श सै क स द्वा त्वा व मा ज ही
 दे हा न का ल ख न स उ पा हि
 श्र य मा त्म भा स भू रि का मा

ई
टी
१२

अर्थभ्रमः हे प्रभो भवत्वं रोरं दारिद्र्यं ह
 रनिवारय परं अर्थं वन्दनीयम्
 कथं भूतः त्वं रत्नं सां हि सा पराणाम्
 पि भोगं संविभागे अस्थिरः चञ्चलः
 दानादाववि सर्वलोपक हित हेतुः
 नाकीलितः पुनः कथं भूतः प्रभा

हर प्रभो परं वन्द्य रत्नोभा
 गास्थिरो भव प्रभावित
 दमो रोरं भोगतत्त्वम्
 दस्थिय २३ ॥

वितः सर्वजनोपलक्षितः दमः इन्द्रि
 यजनयो यस्य तस्या प्रभो कथं भूतभो
 गतत्त्वभोगा अतत्त्वं यस्य आभा समा
 नेतात् पुनः कथं भूतं प्रभो मदास्थि
 पसन्ति शोभनानि अस्थीनि भूषण
 तथा पातिरत्नतीति तादृश २३ ॥

३.
टी
१३

त्रिशूलवन्धः पराउल्लुष्टायेवीरास्ता
मःपातिताटशायवीरयवीतराग
भयद्वेषरहितः सर्वसंशयैःसर्व
भूतानुकंपीचवीररत्नशयतेवृद्धे
रितितवसंवन्धिन्माःकाण्डस्त्रवेः

कार्त्स्न्येणभगवन्नास्ति
तवकाण्डस्त्रवेःसमा
कालिकाकालिकाला
लीलीलाकायरवीरय १४

कात्यासमाश्रितिकीटशीकालि
नामकाकानामालयः पंक्तयः त
थाकालनामालीचलासामिवली
लाविस्त्रितिर्यस्याःताटशीक
सात्वेन १४ ॥

यक्षः सामसेहः सर्वदेवताविश्रा-
 न्तिस्थानमपिमरुः निर्जलप्रायोदे-
 शश्च वनावर्जकः मारः कामोपि सर्व-
 जनवल्लभः शरिः शत्रुः तथा अम-
 राणां देवानां आरामः विश्रान्तिप्रदो
 नन्दनादिप्रदेशः सोपि अरमः शो-
 भारहितः अतएव शरिः श्रीनरा

मेरुर्मेरुरारिः मारो मरारा
 मोरमोरारिः सुरारिरामा
 रोरोरुमारामीममोरुः २५

तिअस्रवत्वात् शत्रुदशवसुरारेः
 विलोः रमालक्ष्मीभगवतीरोरोदा
 रिस्त्र्यं अरं अत्यर्थं उमारामी उमया
 सहयोः वश्यं रमते सपार्वतीवल्ल-
 भः स एव उरुः मरुडत्तुं छनि
 यानभूतं यनम् २५

३.
टी
१४

अपशब्दाभासः नः अस्माकं सस्यसं
पन्नो धानादिसमृद्धिमत्त्वं विहाय
स्वामीविशेषः सचनीयः येन हेतु
नाशिवंकल्याणं भवेत् दिविवयः
पत्नीः सचाप्यः प्राप्यः राजेन त्वं रा

विहाय सस्यसं पन्नो मे
व्यः स्वामीशिवं भवेत्
येनाप्योदिविपत्त्या नो
राजेन त्वंचतिष्ठति २६

ज्ञामध्येन त्वं प्रभुत्वं चतिष्ठति अत्र
विहाय सस्यसं पन्नो शिवं स्वामीसव्यः
पत्न्या न प्राप्यः राजेन त्वंचतिष्ठतीति स
वेशब्दा अपशब्दा उवाभासन्ते अत्र अ
पशब्दाभासोऽयं अद्यान्तरप्रतीतो निर्दि
ष्टः २६

नभासतेतेसमानभावितामसता
विभा सतावदेदेवतासतेमदेन
नदेसते अयेसर्वतोभद्रः हितो
यः परशुवत्यः ॥

न	भा	स	ते	ते	स	भा	न
भा	वि	ता	म	म	ता	वि	भा
स	ता	व	दे	दे	व	ता	स
ते	म	दे	न	न	दे	म	ते

मग्रावयेभवमयेनोदृताःप
शावस्त्वया यास्त्ववस्थारजा
भासामारुजोरुदताहर

पुगलकंम् मग
वयमिति हयोःटी
का हेभगवन्देव
तासदेवानां ब्रह्म
विस्मप्रभृतीनां शु
सनस्थितिः रक्षाणं

भा
मा
जा
मा
रु

र
तां
ह
र

या
स्त्व

स्था व श

प
ता
ह
ने
ये
स
व
भ
ये
व

ग्रा ३

३.
टी
१५

क्षेपां विनाशो वा यस्मात् तत्सं।
वोधं न ते तव सभानां भासते अपि।
तसर्वो तमाभासते एव किं विधा।
भाविता नानन्दिप्रभृतीनां अमम
तानिरहंकारता तथा विभाटीति।
र्यस्यां सता सत्पूयेण ब्रह्मणा व
देवदे इति भासनोपसंभाषाज्ञानय
त्र विमत्स्यपनिमन्त्रेषु वद इत्यात्मने
पदम् ते तव वयं मदेन अहंकारेण
न दे भवमये अमते अनीक्षिते उक्त
रेतडा के मग्नाः बुडिताः सन्तः यश
व इत्यज्ञानपरत्वात् त्वयानोद्धृताः
हेरुद्धरुज्जोडः खानाभासः क्रोधः अ
माश्रुतद्वीः तद्वाजं रुज्जोया अव
स्थातां हरति वारय इति युगलक।
मपकः सर्वतो भद्रः द्वितीयः परश्च
वन्धः २८ ॥

द्युत्तरः कः नाम अलं समर्थो भवति
 अथितनकश्चित्कुले गृहेशरीरम्
 यः कुलेशरीरे लोके अस्थिरे सति
 यतः कलिकाले या कलाः ताभिः य
 त अलीकं तदेव केलिः विलनं यस्य
 तथा कलकलेः नानाविधो कलिः

कलिका काल कलाली के के
 लिकल कला कुले कालेलि
 को किला काले को ललोने
 कुले किल २१ ॥

काभिः आकुले क्षमि ते तथा काले म
 सोर्जाग्रतीत्यर्थः तथा अल यो भ्रमराः
 तथा को किला अतः काले तासमे २१
 हे स्मरहर हे देव हे अमराधिप हे भव
 पताम्यमन्त्राणि भीतो भक्ता अपुन
 रुक्तानि तव आभाशो भा अति भाति

३.
टी
१५

अतिशयेन भाति हे असराधिपतं अर्कि
उग्रतं नुं रौद्रशरीरं सञ्चितय कथं भूतं
अर्कि कालं अतिमलीमसं तथा भव
तः जन्म हेतोः मां कृशाङ्गमतिभीत्या
ह्यामतं नुं सञ्चितय अतिदयालुतये
तिशेषः तेन हेतुना हन्ता वधकः तादृ
शाना मुग्रशरीराणां अपीत्यर्थः त्वमस्य

आभाति भाति भवतस्तु कालमा
र्कि सञ्चितय स्मरोग्रतं नुं कृशा
ङ्गम् मां मास्य सुञ्च भवभीममल
कलंकं हन्ता तिकष्टमसराधिपदेव
कालस्य भीमं भयदायकं अतिकष्टं
कलंकं सर्वथा त्यजेत्यर्थः अत्र ब्रह्मा
भाति भाति भवतः तव कालं अर्कि सञ्चि
तय स्मरहर उग्रस्य सुञ्च भवभीममल
कलंकं हन्ता अतिकष्टं असराधिपदेव
तेन इति सर्वपदाश्रयत्वं पुनरुक्तवदाभा
सस्य देवतानां इति नः देवतेन तदा मन्त्रास्य
३.

१३
५
द्वाभ्यां युगमम् हे भगवन् त्वं जय किं भू
तयजने यज्ञे वर उक्तुस्तथा धी सार
णं योगिनां यारसा भूमिः सेवमानस
तत्र सारसद्वंस तथा दत्त निष्ठ तथा
दासानां निज भक्तानां वरा पदासारः

यजने वर धी सार रस
मानस सारस सरसा
मनसा सार रसा धी
रवने जय ३।

तत्र नदमरो विशेषतया मत्तेषु कामा।
युन्मादयुक्तेषु कृताः आरावः ज्ञानवायु
पोयेन ३। तथा वर तथा उक्तुस्तथा।
कृतो मद नो येन तादृशं तथा रसः र
सयुक्तः अर्च आदि तात अर्च आरावः

३.
टी
१७

सञ्जल्योयस्यतदामन्त्रांतदासदा
सर्वदाश्रदान्भवपाशरूपान् यत्त
पासकान् व्यतिहृतीतितादृशसदा
क्षदकस्मिन्सरसासनमासारसा

क्षददसवरसार
नदमतकृतारव
वरताकृतमदन
रसारवसदाक्षद

३२

धीरवनेसरसश्रासनस्थितिः येषां
मायाः लक्ष्म्याः सरः रसायां भूमौ ये
धीराः त्वदेकताना भावुकाः ते
षां वने समूहः ३२ ॥

हे भगवन् शिव तैवैव मूर्तिः असह्यत
 प्राणरुत भवति केषां धर्मराज सह
 समाना यम सह्यत्स दृशाना तत्त्रि
 यलोका नोत किं करणा वाक्यं भू
 ता समाना सह मानेन न पूजया वर्तते
 यासा पुनः किं विद्या निरस्त यनादरा

तैवैव मूर्ति शिव धर्मराज
 सह्यत्समाना म सह्यत्स
 माना शुभावहा तत्तु जुषां
 निरस्त यनादराणां निध
 तादराणाम् ३३

एणां हरी हृत यना
 भिलाषाणां तत्तु जुषां तदेकता नाना।
 जनानां अराणां अश्रिसमूहानां भवया
 शरणाणां निधनार्कता पातु शुभावहा
 शुभदा युक्ता दायनयमकोयं श्लोकः ३३

३.
टी
१८

युक्त्वा दप्रतिलोमः हे भगवन् उमा
कान्तत्वयि सा भक्तिः मम तीव्रा सा
राश्रविष्टिना भूषात् पुनः किं भूता
दक्षानि पुण्य पुनः किं ताश्रमोच्चः
सफलः मोक्षे आदरो यस्यां नो चेद्
क्तिस्त्ववस्थात् तर्हि वा कालसेना

भूयाद्भक्तिस्त्वय्युमा कान्तवीर्य
तामारादक्षामोक्षमोक्षदरासा
नो चेन्नैवा जीयते कालसेना
या कालिम्बानि सनिम्बालिका
याः ३४

मृत्सुचमूः जन्ममरणदिरूपान जी
यते केनापीत्यर्थः यथा कालसेना
काया कालिम्बा मलीमसत्वेन नित्य
निम्नः अतिनीचः अलिकायः भ्रमा
रकायो यस्याः सा भ्रमरकायादप्या
न्तमलिनेत्यः ३४ ॥

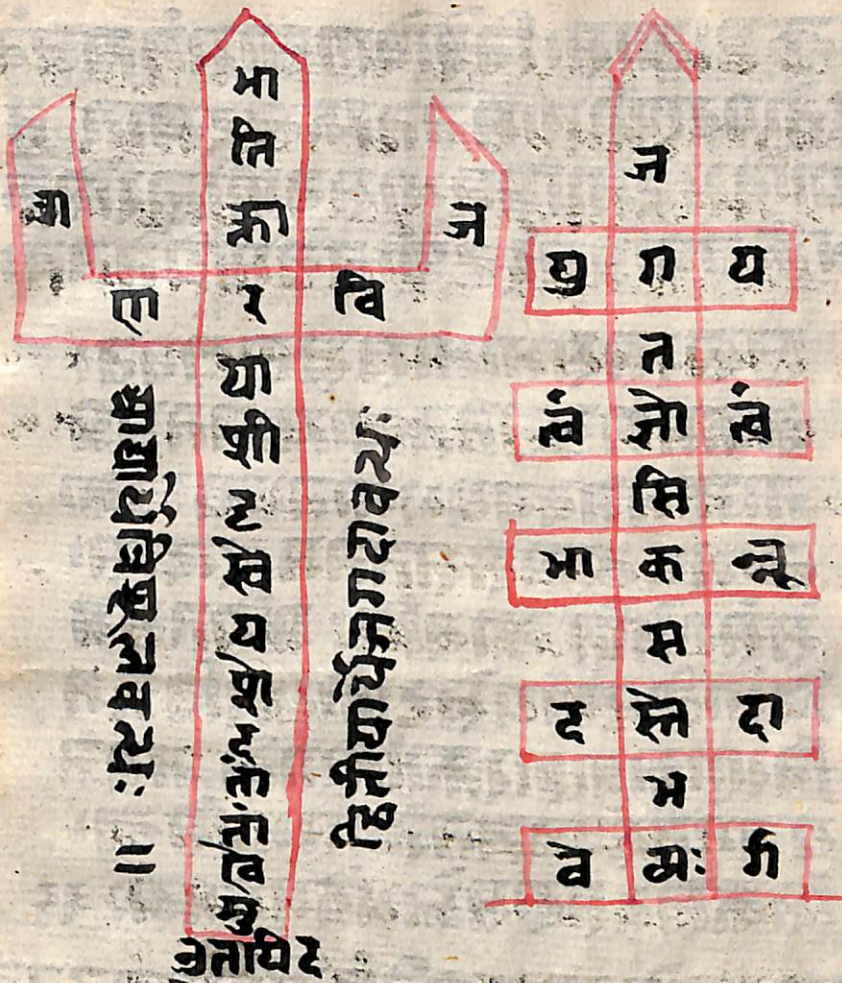
पादयमकं युगलकं नूनं निश्चयेन
 स्माकं नानाज्ञानानां विधाविश्रज्जा
 निनो न भवति यतो नीनाः निर्गतः ३३
 स्वामी येषां ते नीनाः स्वामिरदिताः
 ननाः अविद्यमानाः प्राणाः येषां ते
 ननाः निष्प्राणा एव इत्यर्थः नाबुना
 सादिश्रनेन हेतुना अनुश्रविद्यमाना

नानाज्ञानानि नूनं नो नाना नीनान
 नाननः नानानां तेन बुद्धेनान
 बुद्धेनान तेन नौः ३५ ॥

नोः यस्मिन्कर्मणि तत्र अनुभवतिका
 का भवत्येवेत्यर्थः नातरः स्वामी न भ
 वतिके घातः उति भक्तजनं प्रति आर्त्त
 क्रिः ननु निश्चयेना न तेन इत्यत्र
 नं सख्यस्य स इति नाननः लक्ष्मीवान्
 नेनाननः दरिद्रः तेन तेनाननं तेन दरिद्रे
 णापि मुक्तिरूपानोः लभ्या कदाचन

३.
टी
१८

नाकेनदेतनाभवताकथंभूतेनदृष्टेनपु
नःकथंभूतेननयनानलसाधुःएष्टेन
प्रष्टास्यास्तेनमुक्तिरूपानोःकथंरूपा
भवाधात्ताभवाधेतोयस्याःसापुनः
कथंभूतानयनानलसानयनेप्रापणे
अर्थाद्भवोत्तारणेअनलसासजाइतिमु
क्तिरूपानोःकथंभूतानुनेनाःनुनेनो
दितंयनःपापयथायुगमंइतिभक्तजनं
प्रसात्प्राप्तिःअधुनाइदानींआयःएका
क्षरःद्वितीयपादयमकंइदृशवृष्टौन
रुक्मभ्रान्तिभिन्नलिङ्गत्वाजग्राह्यामा
यकाव्यकिराताजुनीयादिकाव्येअव
ऊषेपिपदार्थानापोनरुक्मदृष्टतेत
सपूर्वाचार्यैःसमर्थितंयथायमकमे
षचित्राणानातिपददोदःकार्यःअ
स्यकवेःकचित्तौनरुक्मादिचमत्क
तेःचित्रवाक्यस्यउक्तरत्वात् ३८

एतस्मिन् श्लोकस्य प्रथमार्थेन त्रिभूलव
 न्यः हितायार्थेन गदावत्यः मालिनी वृ
 ताभ्यां युगलकम् हे भगवन् भर्गव न
 वय आदिलाभ भव्यस्य लाभेन हेतुना

३. उक्तः व्यासः विशेषेण आसनं सजने
 टी देतोपदार्था नामनेतफलदत्वात् त
 २१ याविधदेभासितभासनशीलरसिक
 २० भक्तजनप्रिय ईदृशीतनुमयितेतव।

सुसुरससभाभाससदादावव।
 कक्रममनुततत्वात्वाततप्रप्र
 जाजाननववयधनाताज्वचला
 लाभमव्ययससततमन्ददास।
 संसंगतेति आवलिः प्रथितनुम
 चित्तांतादर्शयसेदृशीयारविजज
 विरणात्राणारक्तातिभाति जयज
 यजगतस्त्वतत्त्वततोसिभासिन्नु।
 सिकसुदसदासस्तेभवेभर्गभिम्भः ३८

दाससङ्गतेआशुत्वरितंदर्शययातवत
 नुपवेभूताअतिभातिभातिशयाशोभ
 तेकथंभूतासुसुरससभाभाससुसुर
 णारसायस्यातथाविधायां सभायाम्
 आभायस्याः आदौ आदावस्वसदासरु

त्रादिभ्योभक्तेभ्यः समात्मीयं संयत्ना
 ददातीति तथा अवक्रुक्रमकृत्वा अक्रो
 टिल्येन अजपश्चात्तु तंतं जयस्याः
 सात्तपदान्तरे आततायस्या विसृ
 णी प्रकृष्टा प्रजा प्रप्रजा सप्तर्षि प्रभृ
 तिसकल निर्माणं यस्याः तथा विधा
 स्वयं पुनः अजा जन्मरदिता तथा वध
 धनानां हिंसा जीवानां नो सुसुखादीनां
 चञ्चला अस्थिरा सततं सर्वकालं अ
 मन्दानि तोयुक्तां तां तनुमिति संवत्सः
 तथा याचते तनुः रविजस्य यमस्य ये
 जविणः वेगवन्तः अथाद्रताः तेः सह
 यो रणाः ततः त्रायते तथा विधा अतए
 व सर्वेषां प्राण रक्ता अतएव त्वं जग
 त्तां तत्तु विषये तज्ज्ञासि विचार निपुणः
 नैय जय सदसतो निता निता योर्यः
 आसः अस्थारूपः ते तव भवे संसारे म
 व्यउत्कृष्टः सतः सत्त्वेन स्थितिर्भवता

ई.
टी
२१

कल्पिताग्रसतोपिखपुष्पादेर्व्यवधाना
यासत्तेनयदाहुः कस्तुभवतत्ताम्यत्वे।
ननातिक्रामतिरुतिप्रमेयमनुद्वेपेण
प्रमानेनप्रमीयतेप्रत्यक्षवत्प्रमाण।
मयिपतितत्वादसतोपिखवस्थाअ।
नादिसिद्धईश्वरनिर्माणवैचिमात् अ
त्रयुगलकेपकआवलिः द्वितीयसो

स्वावरोनवमत्वेनसपण्णकृति
विग्रहः नागराजप्रथासक्तोमि
रिणोजयतादसो ३८ ॥

कस्यार्थेनत्रिशूलवन्धः द्वितीयार्थेन
चगदावन्धः ३८ अथत्रयवाचको।
यम् असौगिरिणोमहादेवः गिरीणा
मीशोमीरुः गिरिवाचिईशोबृहस्पति
श्चेतित्रयोधाः तत्राद्यैर्गिरिणोमहा
देवः जयतिस्त्रिशोभनातिवानिददा।
तीतिस्वावदः तथाअनवमत्वेनउक्त।

धृतेन सशोभना नो वर्णानां ब्रह्मणा ।
 दीनां अक्षरादीनां वाग्रासमन्तात्कृ
 तिसृष्टिर्धर्मसमस्तवर्णाकृतिः तादृ
 शो विग्रहः शरीरसन्निवेशो यस्य नाग
 राजादीनां प्रथया प्रसिद्धा अमर्थया
 विरहितः सर्वाङ्गभूषणत्वात् तत्सहि
 तः पकार्यः मेरुरपि सशोभनाः सुख
 दाः गुरुगणियस्य ससुखदानवा उत्त
 कृष्णमालदमीयस्य तद्भावेनोपलहि
 तः स्वर्णमयी आकृतिः यस्य विवि
 धानां वस्तूनां ग्रहो ग्रहाण्यस्य च न
 अग्राजप्रथा मर्थः पर्वतराजपवद्धि ।
 तीयोऽयः दृश्यतिः नवमत्वेन सुखदः
 जीवः समनवद्विपञ्चमगतः इत्यर्थः
 तथा स्वर्णशोभनवर्णा आकृतिः
 यस्य तथा विद्यो विग्रहः सन्निवेशो यस्य
 भासमानाकृतित्वात् दृश्यतिः भ्रा
 जसेति श्रुतिः विशिष्टो ग्रहो वा विग्रहः

	भ	
व	वा	थ
	ती	
त्त	त	त्त
	मो	
लो	हर	क्र
	सेने	
ता	ता	स
	थद	
वा	हा	त्त
	मादि	
	रा	त्त
	मय	
सा	ति	त्त
	वा	
	व	

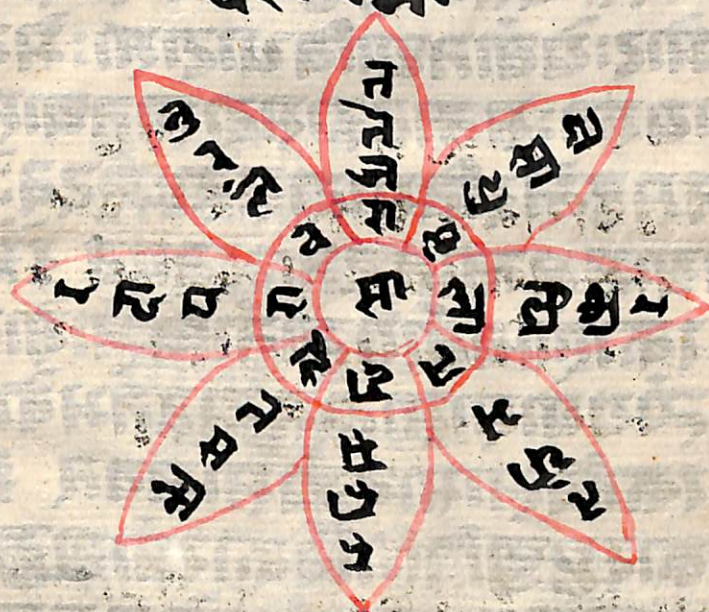
क्रहेवाकिनूभेर
 वत्तारसेनकृपा
 विशारदश्रादेर
 एपदिहितसर्व
 जनेभ्यः अहिभ्यः
 शेषादिभ्यः सुहि
 तमरुतादिभ्योभ
 क्रभ्यः अथददया
 योदत्तददयाया
 दत्तकृशालप्रवा
 निपापानिदहशा
 न्तिनयनिष्पानिपा
 पानिविरामयअथः
 कृतौगमस्यायते
 मासराण्यमितान्
 मासाण्यतिताप्रया
 त्वपूर्वप्रवरत्तवारव
 यवरेणपश्यामंत्रण
 पदानि ४७

१. हे निधिदनाय कुरु वैरस्य स्वामिन हे।
 टी नेति निये तततो दिता तोदाः रोगाः त
 २३ ततो दिता वहल रोगिता नियते मृ-
 ना समये तनुं देहं तदति मथयति
 यतस्तनुतां न दधती वहले मर्थः

नतनुतां दधती ततो तदिता
 तदति नीति निये नियते त।
 नुम् निधिदनाय ततननु
 तनुति यनतदिदं निददा
 निते ४२ तवर्गवन्धः

ततो स्माहेतोः अहंते तन्म नूतनमि
 दं नुति यनस्ततिरेव यने वित्तं निद
 दां ननेतः विष्णु स्थिति रूपायाः तिथे आ
 स्पदतत्तं विस्तीर्णम् ननु समुवेकर
 एण्डु विलं विताहराभा तवर्गवन्धः ४२

साराजतेतनुरलेवरदापरासा
 सारापदारहितसन्महदासदा
 सा सादामहाहतभवेत्कर
 काविलासामालाविकार
 एषुसाक्षततेजरासा श्रु
 दलपद्यः

हेमगवन् असाराश्रयोगावासा
 यत्ततयारहितः असारापदारहितत
 धासहश्चतत्याश्रतमालयापाणि

३.
टी
२४

गयासहवर्ततेयः सतदा मन्त्राणाम्
सादितसादिततेतेतवसंवन्धिनी
सातनुः राजतेवरान्दतीतिवरदा
परान्श्रम्यतीतिपरासायरेषांशा
२५
श्राणंश्रासः कोपोवायस्याः सका
शात्सन्दहउत्कृष्टोत्सवः दासः
प्रमोदः येषांतथाविधादासाः सेव
कायस्याः सन्नहदासदासातथासा
दंनसहन्तेइतिसादासहाः मृदवः ते
षांश्रासमन्तात्तदतः भवपव उभेः
करकाणां वर्षोपलानां विलासावा
कल्पंयथासासादासहाहृतभवात्
करकाविलासाकथं सालवत् अ
विकारष्टुनिनिर्विकारप्रोश्रुक्त
त्वातथाअजरसानविद्यतेनराया
असाश्रास्थायस्याः पमवन्तोयव
सन्तदृष्टेन ४३

हेभावनमव समुहतातनुसवस
 म्पक उष्टेहृतानिस्त्रन्दासिअनु
 पुष्पभृतीनियेषुतथाविधअतनो
 ववहलाःसुवाःसोत्राणियस्यता
 दशतवसंवन्धिनीतनुवराउक्तुष्ट

वरासारवरासार य
 राभवयराभव समु
 हृतासमुहृता तनु
 सवतनुसव ४४
 यमकावली ॥

तथासाराःमुखायेवराःतेषामासा
 रोवहलवर्षाणेतत्रपराउपुक्तासार
 वरासारयरातथाभवंमोक्षपियति
 पोषयतिअभवेयरातथासमन्ता
 उहृताभैरवत्वाउक्तटा ४४

३. टी २५
 सातवमूर्तिः यमनिघमादिभिः गुणैः
 साध्या आराध्या साकायाभावितत्वे
 नसताप्रियाभावितत्वमतातथा र
 सावीतरागातथा सारतया उत्कृष्टत्वे
 नवादिता उपशमिता विभाषया कस्य
 रविजस्य मत्स्योः सदा सर्वदेव ४६ सं

साध्यामूर्तिगुणैर्याते भा
 वितत्वमता रसा सारता
 वायितविभारविजस्य स
 देवसा ४५ द्वारिकावयः

स्तुतकश्मीरापभ्रंशश्लोकः देभव
 कोभूमौ रेवसूर्यवत्प्रकाशदक्र
 वेमदनस्य श्रेयसदनारेकाले समये
 देसावसदश्च वेनरक्षणेन वर्तते यः
 तत्संवायनं श्रद्धं समामिसदृक्किं न
 यामि परमां गतिं इति यत् यमस्यारे

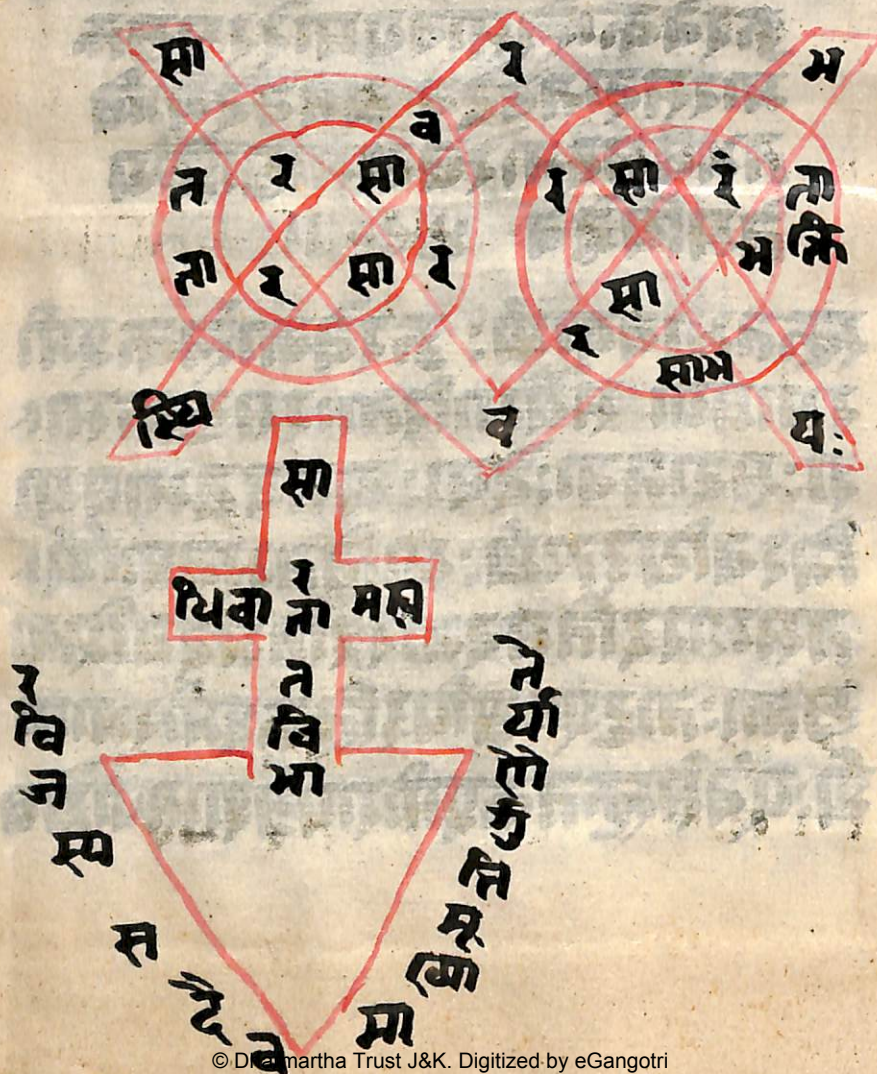
यमारे अरसंसा वासनो जितसा
 दानितं न वतरुण देव दिवु क्रीशव
 दारादिधातु र्थवाचक अनवदयया
 कृपया चितव्याम अचलस्थिर उक्ति
 पुयते उयुक्ते उक्ति पुक्ते मयि विषये
 अतएव मामवरति पुराण पुरुषसां

ऊरवे काले सावयमारे रममुक्त
 मारसदानवदेव अनवदयाचि
 तभवमदनारे चलमा मुक्ति य
 ते मयि देव ४६ ॥

सुतभावषार्थः ऊरवे काले कश्मी
 रभाषया सर्वमारिताः रसमुक्तसा
 राः सदानवाः देवाः अनवदभाषया
 निरवधि र्थः याचित भवप्रार्थि
 तसमार इति मदनारे इति सद्वह्निना
 मुक्ताः तादृशा अपि इति कश्मीरभाषा
 र्थः एवं संसुत कश्मीरापभ्रंशभाषा शेषः

३.
टी
२६

सारसारसारंभतरसारसार
ता तारंसाररसाभक्तिस्थिरसार
रसाभया उलसद्विजराजन्दशिव
सद्विजराजयत् मूर्तिराभातिने
भस्मासास्थिराभाः भातिनेज
सः ४८ अयं तूणावयः युगं

द्वेशिवसद्विजराजचन्द्रभूषणरसा
 यामुविवाशुभः महारभेणवर्तते
 विषकर्मणावर्ततेयः तदामन्त्रणम्
 तथाभक्तिस्थिरतथाउलसनविज
 रः जरादितः तरुणआनन्दोतिर
 तिषयप्रीतिलक्षणो मोक्षपर्यायो
 यस्मत्तथाविधतवसंवन्धितीसाम
 तिः भव्याउत्कृष्टाआभातिअतितेजः
 सः परमातदस्यआभासुरजायदा
 रुः देवः सकोपिजगतीप्रकाशइति
 तदलसात्मावबोधं पुष्पातितेजोम
 योमृतमयः पुरुषोयमेवसइत्यादिन
 तत्रसूर्यभातिनचन्द्रतारकातेमावि
 युतोभानिऊतोयमग्निः तमेवभाना
 मनुभातिसर्वतस्यभासासर्वमिदंवि
 भातिइतिरेसासूर्यनिर्मलपरमेष्ठि।
 भिरित्यादिभिः संवादेः सर्वदर्शनेषुप
 रमात्मनः सर्वतेजांस्यतिशयसर्वेष

ई
टी
२०

रत्नविषयकर्ममिति सिद्धमरुदकाभ्य
मात्रप्रस्तावेन किञ्चिदुनितं अत्र वि
स्तरमयात्प्रकृतानुपयोगाच्च न वि
तस्य प्रपञ्चितमदीप्तिस्तरसाश्रय
सेषु अवगतरसेषु बालिषा प्रायेषु
अरता असक्तातारे संसारोत्तारणे ता
रुः समर्थो रसो यस्याः सा तथा त्रिधा
वरेषु सा भया अभयदायिनी पवरा
याते वैवेति आद्यो मुञ्जवन्धः हि।
तीयस्थूणावन्धः ४८ ॥

चर्चशिक्षितमनुतत्तविभवो
दारप्रतीतिर्भृशं स्मृतावत्यभ
वप्रदोसिविदितस्त्वेकतवेरि
न्मुवि विषयस्तुमहितायते
दिविनमोयुतार्थजेयधनेने
त्रागौचकृतस्मरायविभवेश
र्वायविष्ठात्मने कविनामग
र्भश्चक्रवन्धः ॥

शिवस्ततिरियमवतारकृताइतिनि
र्गच्छति चर्चयापुनःपुनःपद्यालो
वनयाअन्यैःसुतःशास्त्रतइतिनीसा
पारपयक्रमेणायःशिक्षितोमन्त्राणां
तत्त्वस्यपरमार्थस्यविभवस्फाररूपे
महिमातेन उदाराप्रतीतिर्यस्यतथा
विद्यःअसिविषयगुरोर्गुरोःकविनाम
गर्भश्चक्रवन्धःशिवस्ततिरियमव
तारकृताइतिश्लोकात्रिगच्छतिसत्त्वं

ई. टी.
२८

मानविशिष्टेतिमात्रवक्रवत्थात्तुवदि
सूतीयावर्तेशिवसुरिपादिसूतीया
वर्तेशिवसुरतिरिपादिद्वादशाक्षरी
तिनिगंक्षतिभवानुविमशोगुरुः

ई.
टी
२५

स्कारिणीभयतो रूपां विद्यया मुतमय
ते सर्वगमेषु महाविद्याज्ञानयोगार
तिवत्तुष्टुयं विद्या आत्मसुखं यस्या
तादृशा ते तमः ४९ ॥ हे भगवन्
सरसनिम्बानन्दमयश्चरन्निपतरु

मारा सरस्वा विपदादरवरवर

दत्ताय विज्ञा सरामा सासास

कारणकारिप्रसरप्रवित्राण

रक्तासमासाशापाकृष्टामृत

स्यावतसरसतवसाउमृष्टा

कृपासा नासासमाकृतज्ञा

तनु रजरघुतज्ञातकृपासा

माना ५० प्रतिलोमानुलोम

पादः

एवतश्चाश्चर्यत वसंवन्धिनी

तनुः मारस्य कामस्य असूतदन्ति

तिमारा सञ्जाश्च विपदा प्रतिपत्तव

जितानथाश्चदं निर्भयं कृत्वा सात

नोणवरेभ्यउत्तमेभ्योवरेदत्ताकुश।
 लाअपविच्चानिविच्चासुशोभनारुमा
 पार्वतीयंसासासामिवेदेआसक्तस
 त्रिदितारणात्रायतेरणत्राअसुराणां
 पुरिनगंयोरिषुःअतएवत्राणसक
 लरक्षाणोरक्ताअनुरागवतीअसमा
 नविद्यतेसमःतत्प्रायस्याःसाविश्व
 प्रसिद्धाशापेनाकृष्टुःअमृदनांकु
 राणांसःआत्माययासाउनामृष्टा।
 सर्वजनरुचिवासाअमृष्टाकृपया
 आसःस्थितिर्धस्याःसाकृपासाअत्र
 चित्रकाळेशमयोरभेदःनअसाअवि
 द्यमानासायस्याःसाअपित्सश्रीका
 ससाअविनष्टराकृतज्ञाभक्तानांसे।
 वयाअन्तरजाअजराणांदेवानांयनुतिः
 स्तुतिःतेनजातंकृत्यंयस्याःअतएव
 सहमानेनवर्ततेयासमानासायरा।

३. वृत्तप्रतिलोमावलोमतः ५० देसः
टी राशिवत्तमेवतसर्वकालंक्षपिता
३. सुराणांमारितदेत्यानां सुराणांविः
सुप्रभृतीनां संवन्धिनः विभवस्यपे
३० प्रथम्यतानिर्माताभवसि नूनंनिः
स्थितं अनूनं कृत्वा विष्णुकाशराजि

पितासुराणांक्षपितासुराणां
भवस्यनूनंविभवस्यनूनम्
खराजितानां मुखराजितानां
सदाशिवत्तमसदाशिवत्तम्
५१ सर्वपादाद्यन्तयमकम्

तानां तस्यासुखैरेर्निन्दापरेर्वाचाले
प्रतिपदोः अजितानां त्वमेवशिव
त्वंशिवस्यभावः शिवत्वं कल्पा
णभावः ५१ ॥

अहीनेति महायमकं पुष्पम् हे हर
वीरकाय तथा वर उत्कृष्टा अहीनभो
गादिषु राज्यादिषु शुभाय स्मात्स अ
हीनो भगाभः तथा मन्त्राणां तथा वि
धुः सर्वत्र भवदीप्ते वस्तुकरणात् तत्
कृतं सा जीवकाला काचित्सन्तान

अहीनभोगाभरणदराय सदा
नयज्ञानकविग्रहयसभूति
चेतो हरवीरकाय वराय ते स
जितमोक्षदाय ५२ ॥

द्वयवर्तिनीया श्रीविष्णुकलाय सा
मधिष्ठात्री न विद्यते इति तुभ्यं नमः
अहोणि इन्द्रिणि दयते पलायते म
नः प्रभृतीनां सर्वेन्द्रियाणां वासप
दार्थाणां च तदधिष्ठातृमन्तरेण श
दकशास्त्रासिद्धेः यदा ऊः आत्मा

३.
टी
३१

मनसा संयुज्यते मन इन्द्रियेण इन्द्रि
यकार्येनेति रणदराय रणात्तदेतसं
ग्रामात् अदरः निर्भयः तस्मै भूषणदरा
यसदा लब्धं यत्वात् सदानः सुदक्षि
णः यज्ञान्तः यस्मादेतोः सर्वयज्ञसमा
दनवेलायां रुद्रप्रीत्यर्थमेव दक्षिणा
दियजमाना वितरन्ति तावच्च यज्ञस्य
पूर्णतान भवति मृतो यज्ञस्तदक्षिण
रुतिनीत्या यज्ञमानमूर्ते कंजलं मूर्तिः
विग्रहो यस्य तथा विधाय अष्टमूर्तिः
त्वात् शोभना मूर्तिर्यस्यैष्वर्यं यत्र त
त्सु भूतिपेक्षया भोगः समो दत्त
स्वरश्च या प्राप्यते तथा विधेयं कृत्वा च
सुमुखो रत्नलोकात् चैत रतिपदा
स्तेदः प्राचते मुक्तिमार्गं सन्नभक्तं
न विज्ञारेण सन्नदतेन मय दत्तयेते
कोत्सः अथात्तरं यथा वराय वराय
सन्नानां मोक्षदाय तभ्यम् अहीना

इनाः नागराजाः तेषां ये भोगाः शरीरा
 सन्निवेशाः तदा भरणे आदरो यस्य स
 दा सर्वकालं नायं स सा स्थितिं जा
 नति यः तत्सं बोधनं श्रुतकं प्रतिवि
 ग्रहो विरोधो यस्य स तथा सुभूता भ
 स्माहः रागेण चेतो हरः वीरको नाम
 गणो यस्य स तथा विधायेति महाय

साध्यं सुकृतिभिर्धत्ते रमैरेव
 तमञ्जसा साहसानां विधिं।
 गम्यन्त उरा सदते जसा ५३

मकं युगमम् ५२ ॥ सुकृतिभिः
 सत्कविभिः साध्यं यत्तैः ध्यानधा
 रणा तपोभिः श्रमैः ब्रह्माभिः वृत्तं
 स्तुतं श्रज्जसा स्पृष्टं साध्यैर्देववि
 शेषैरर्चितं पूजितं येन भगवता

इ. टी ३२
 शंकरसाभूः भूषिता तथा साधुवृत्ते
 यस्य सतादृशं तथा सारं रूपं यस्य
 तथा विधं त्रिनेत्रं रूपं व्यक्तं भक्तम्
 जनेषु सादरं साहसात् त्रिप्रदाह

साध्याचितंस्तवेयेन
वरेयंभूषितारसा
साधुवृत्तंसाररूपं
त्रिनेत्रमतिसादरम्

48

दीनोनिधिस्थानं तु रासदेन तेजसा
 देतुना सर्वैः कैश्चिदेव भक्तैरगम्यं
 एवंविधं सर्वोत्तममं ग्रहंस्तवे इति
 श्लोकाभावाद्भवत्युगलकम् ५५

त्रिप्रहर

तिमत्र

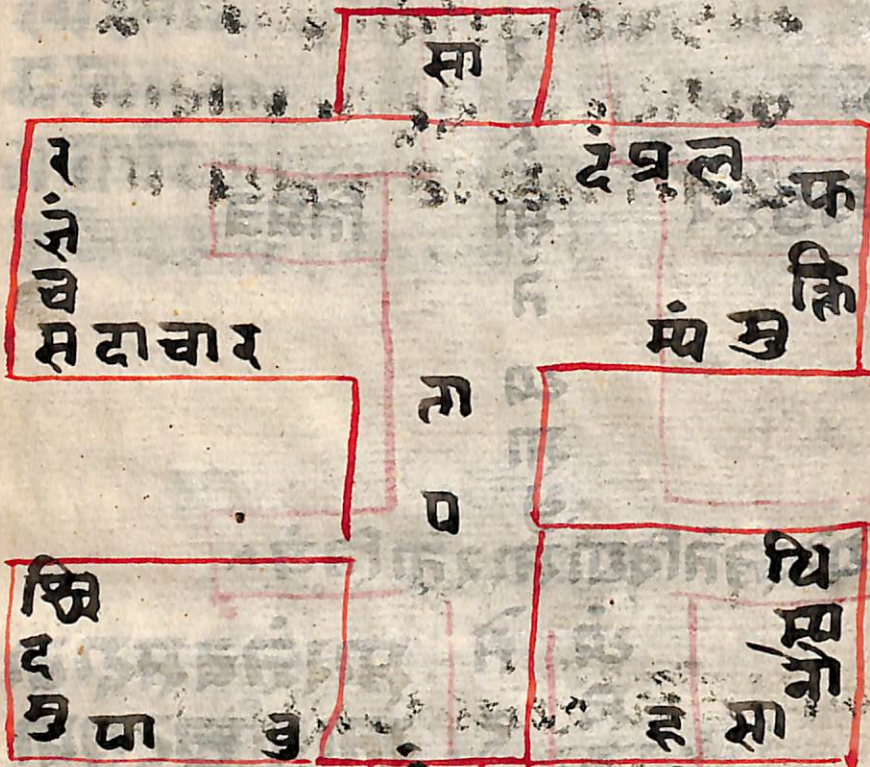
ये वे सन्तं विद्या सार ता विद्यं ।

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

मारत्तंच सदा वा
 रता पश्चिदमुपा
 वरम् रं दसानो
 म्पथि पतारम्पु
 क्ति फल प्रदम्
 मुसल वन्थः

श्री

ई.
टी
२३

सारं मुक्ति तत्त्वं जानातीति तत्
 द्याविंशसदाचाराणां समधिनां तापं
 त्रिविधं स्त्रिर्त्रयः उभाव लभन्ता उमा
 वरं सर्वातिशायिनं रं ह सा त्वरया प्र
 पतया सर्वेश्वरत्वेन रं मं मुक्ति फ
 ले प्रददायः तमहं नोमि ५६ ॥

साधुचक्रतनुवन्देरेणकोद्र
वशौघदम् दंष्ट्राविपाटिता
येनगजस्यविजितारसा

यत्तुर्वन्धः
दंष्ट्राविपाटितायेनगजस्यविजितारसा

साधुचक्रैः तनुनियसिसमूहेः स
तरेणकोद्रवोजामदग्रः तस्यशौ
र्यदंशस्यस्रकर्मशिक्षाप्रतिपाद
नेनयेनउर्जयस्यगजासुरस्यदंष्ट्रा
विपाटिता उन्मूलिताअतएवरा
सामूः जितेति यत्तुर्वन्धः ५०

३.
टी
२४

सा
वर्तमित्रपरमाणवोपि
कतमेस्थिसा साभांनेक
स्यतेभ्योपिदेवमततुर
ज्ञसा ५८ शारवथ्येयं

सावर्तमित्रपरमाणवोपि
कतमेस्थिसा साभांनेक
स्यतेभ्योपिदेवमततुर
ज्ञसा ५८ शारवथ्येयं

संसारोपितप्रवृत्तसुख
समृतयः सावर्तः भ्रमनः
नवनवाः कथमेतावत्
असंख्याविस्तारणाद्योप
त्वात् अगण्यः तेभ्योमध्या
न्मततुः एकस्यापिनसा
भासादीप्तिः आत्मनोवाते
षोमवज्ञाणसमर्थमितिमित्रपर
माणवः ५८ ॥

सामर्थ्यं संसारसागरतरणयोगं द
दाति यः तथा विधत्तवमूर्तिः सर्वका
लं जीयात् रसासारसाद्यो मध्ये सा
रउक्तुष्टु अरसावीतरागासारास्थि।
कृत्वा स्थिरः आसः स्थितिर्घस्याः त
था भुवि विदिता ५१ । त्वन्न वन्यास
भृतिभिः सप्तभिः रमीभिः वन्यैः क

सामर्थ्यादसमूर्तिस्ते सदा जी
यात्प्रभोरसाः सारसासारसा
रास्थिस्थिरासाविदिता भुवि।
५१ त्रिशूलवन्धः ॥

विनामगर्भस्रकः कृतंचक्रमिदं वन्ये
रवतारेण समभिरिति निगच्छति हे
अजभगवन् इयं मम सतिः नैव विराज
ते वन्ये राणावमायीयकारणोः पाशो
यतः उपलदिता सारा उल्लभमनुष्ण
जलप्राप्ता भव्या सती भियाद्यमभी।

३.
टी
३५

साध्यातीपरा उत्कृष्टांतरंदसावरितं
पहिमांयादीत्यर्थः ६

साविउंवकत्वांतीत्वाप्रवतीकू
रतांविभो विसारेऊरुतेकालसे
नादोषंमयिस्थिरा उमरुवन्धः
सारावन्धेनीजविभोभियार्तामे
मतिः परासाराजतेविनैवत्वंभ
गत्रेदिरंदसा फलवन्धोयम्

प प्रति लोमा नुलो मगथा पतस्या
 ति ससुती करणं सदे ममार्गसर्गः
 स शोभा नूपद मोविशुहोसिसि
 मे

ना या मि भा
 वि वि वि ते रा
 हं दि त्रे वा ग भं वा व ज
 रा
 ये
 नी
 रा
 सा

दः सविमोक्ष हरोहासोग्रः
 सद्ममदेषाः सा सदेममार्गसर्गः

सोदेमसद्ममगोमोहारोवक
 वामोविशुहोसिसिहोसिविमा
 क यवरमोगोसोगाममदेसौ
 सदेममार्गसर्गः मरुत्प्रतिशोभा नू
 पाः क्षमायस्य सविमोक्षः वरः यस्य संवधी
 अदहासउग्रः सद्ममेतामन्त्रणम् ६२

३६
 ३. भो भगवन् नमः स्वामि नन्दे मनस्तवन
 टी अमाः अनमाः सश्रीकाः यस्य सतादृ
 ३६ विधयश्च विद्यमाना मालक्ष्मीयेषां ते
 ३६ अमाः तथा ऊरु मेघोः कामस्य या
 ३६ स्पदः दर्पातिशयः तस्य दत्ते दानो अ
 माय निष्पन्नं च सुकरत्वात् साधुना

पाथेन साधुना साया
 ऊरु मेघस्य दत्ते
 परस्मै सते जायो भ
 नमस्तैनमस्तव ६३

यथा उपलक्षितं ते तन्ममः अस्मै
 अनुभवगोचरत्वात् संविद्वेषेण वर्तते।
 मानाय अपशब्दाभासः पाथेन इति
 साधुना साय इति ऊरु मेघस्येति दत्ते
 इति परस्मै इति नमस्तैनमस्तव इति प
 ते प्राप्ते अपशब्दाभासने इति अपशब्दा
 भासाः ६३

मत्तमयेरेणानन्दिकावर्तवन्थः दे
 कामदसर्वाभिलषतदायिन्त्रयंमम
 विन्नाशमेयंवरुलंमसुंजनयित्री।
 जनयितीत्यर्थः इयंकायतनकाला
 इयंकायंस्त्रिनेतवसंवन्धितीट।

किंतेकायंभर्गभयंकामदका
 लाश्रितेयंमेममन्मुम मेयज
 यत्रीयंकेभालादग्निदकृताभा
 तवदृष्टिंभुंकेनैपुणतःकिम्

द्विःभालतललायातश्रिदलाभा।
 वह्निवद्वयुतियंकेप्रकाशयतिसा
 दृष्टिरेतंमन्दमतेतस्फुरदयंतेपु।
 णतःदाऊणाकिंनभुंकेकिमितिभ
 स्मसात्रकोरतीर्थः ६४ ॥

३.
टी
३७

इकारान्त एकस्रोतम् हे गिरिद्विधिः
जितगिरिभित्त इन्द्रः विधिः ब्रह्मात्मो
भुजसंभेन शिरःपुटनेन च जितवा
न तत्स बोधनत्वमिति विद्विजानेहि
किं किं द्विषे वेरिणियागीः तस्यास्थि
तिं सन्निधिं स्निग्धविदारय अतएव

गिरिभिद्विधिजिद्विद्विषस्त्रि
द्विस्थितिगिरि अयसिद्वि
धियविधि विस्त्रितिरिति वि
द्विधि ६५

नो अस्माकं अयोसिद्धः धियि प्रज्ञा
या विधिर्विधानं चिद्विचिता अपरि
ज्ञानाया भीतिः संसारभ्रमणात्
स्या विस्त्रितः विष्णुदो भवतीति
सर्वत्र योज्यम् ६६ ॥

स्फुरवन्धः देशर्वविभोगुणोरतञ्ज
 रजराहिततेतवतनयः नीतिः आचारः
 शुभान्तिष्ठतेवितरणोदानविषयेपरं।
 अत्यर्थं चिरं श्रियेपरं उत्कृष्टो योजयः
 तस्मिन्सतितस्मात्तद्देसुरपतेरुपया

शर्वनयः शुभो वितरणो गुणोर
 तविभोतिष्ठते श्रियेजरपरं यः।
 रजयेतत्तुपया सवार्हसः
 मावरुचादशयसहितेपरं
 सविसविसुरपते ६६ ॥

त्वंसवार्हसमणीमाश्रवमंरत्नत्वा
 मयासामर्थ्यसावराउत्कृष्टाया रुक्
 तयासद्गोहितेविषयेयत्परसविस
 अतिसौख्यं तथाविधं सविसुखानि
 इन्द्रियाणि यत्र तत्तद्दर्शय ६६ ॥

३.
टी
३८

प्रतिलोमानुलोमपादार्थः देवमर
नुत देदिविविदितदित देसरसला
व्यात्मविश्रान्ते देवशिनाजितेन्द्रि
याणां दमदसर्वसहत्वदायि नू मम

कालाकान्तातनुमरनुत
त्रस्त्येयमेविदितदितदिवि
नश्यत्तुतवसरसवतम्ला
निःसेयं वशिदमदशिव ६०

संवन्धिनीर्यंतनुकालेनाकान्ता
त्रस्तावतश्राप्स्यंतवप्रभोर्येनश्य
तिसेयंलानिःशिवसर्वेषांश्रयस्क
र भ्रमरविलसितं वृत्तम् ६१

दत्तसत्तापवित्रातुतजनितमण
 त्रारिषुतेनजेया माराभित्तासव
 र्गविस्तकृदरसयापिदत्तापरा
 काशापाकृत्ताधनत्तावनमतन
 निमुक्तारगत्तातपायायासारा
 म्पागदत्ताशिवततुरमदत्ताति
 हत्तापरासा सारापत्ताहत्तित्ता
 दमरुतुतवशित्तादगम्पारसाया
 यायातत्तागरत्तामुनिजनमन
 वत्तातयत्ताकृत्तासाकाशपत्ता
 दपिद्यामरुत्तरविर्याचसत्ता
 भिरामायाजेनत्तेषुरित्राणरतनि
 जततुत्राविषत्तासनाद ६५

प्रतिलोमातुलोमाभ्यांस्पाथराद्वयं
 साशिवततुःपवंविधासतीमुनिजा
 नंभक्तलोकंकारापत्तातसंसारवत्ता

ई.
टी
३८

तत्रपिद्यांतयतियतःदानेआसत्ताअ-
भ्यार्वर्तिनीतथापवित्राआसमन्तात्
उतंसुवनंयेषांतथाविद्येःआनतेःभ
क्ततेनैःजनितोयोरणःविषद्वैःसह-
कलहःतत्स्रायते आनतजनितर-
णत्रारिपुत्रेसतिअसुरादिभिर्नजे।
यामारस्यकामस्ययाभिर्यारूपला
वण्यकान्तिमत्वात् शोभातयासमा।
नचर्षातयुक्तेत्यर्थःविरुद्धयदुत्तरमा।
णविरतंसंसारसक्तिःतत्कृन्ततिष्ठ
वर्तीतिविरतकृतश्रंअसर्थश्रयापि
अविच्छिन्नप्रवादेणदत्तापचकृत
कुशलापरान्शत्रुनशक्तिकौटो।
त्येनलंघायतिपराकाशायःअकृतं
यस्याशापकृत्तासर्वेषांकृपयावरदा
यिनीत्वात् अथनेमुक्तिगमनंजाना
तिअथुनजाअथनअनेननस्कारेण

जनेर्जनो मुञ्चति अथ न मनजनि
 मुक्तारगत्या विस्तारकेनोपायेन अ
 नपाया अयिनश्चरी एवं विधाया प्रसि
 द्ढा सारम्यमागदत्वमारोग्ययस्याः
 सारम्यागदत्वा अमदत्ते दीनतामति
 शयेन हरति यस्तस्य भावः अमदाति
 ह्युत्तापरासापव विधा सारावहला
 या अयापदः तासां भावः सारापताता
 स्यादुति त्वहरण भावः तस्मात्सारा
 पतादुति त्वात् तथा अमरउतवशि
 तात् सूरस्तुतजितेन्द्रियत्वात् अग
 म्यउष्माया अरसावीतरागावपानेर
 दाणे मागे च भक्तजनाय इष्टदाने र
 क्तादी वाकिनी तथा अनवज्ञानवि
 घते अवज्ञा भक्तजनं प्रति अवहेला
 यस्यास्तथा आसमन्तात् कुपया आशा
 यस्याः सकाशात् तथा अदरः कृतो
 रविः यथा एषोदन्तदलनात् अरद।

३.
टी
४

कृतविद्याचतनः सात्मा सेवयाभि
रामाभक्तानभिरमयति याकारापदा
दपि अर्थान्संसाररूपात् कारागृहात्
यासंगं नयति या जा आद्याशक्तिः इ
नत्वे सति प्रभुत्वे सति पुरि भुवनेन
णारक्तापालनो युक्ताया निजतनु
क्षिप्तादिरष्टधातामपि त्रायते परोण
रूपेणाचितिष्ठति अतएव विमन्त्रा
कल्पादावप्यनश्वरी सनादा सश
ब्देहासायतनसोस्ति प्रत्यलो
केयः शब्दा नुगमादृते अनुविहमि
दं ज्ञानं सर्वशब्देन भासते इति वच
नात् शब्दात्मकं परं ब्रह्म रूपं युग
लकम् ६६ ॥

हे भगवन् त्वं भूयैर्मिहै नमोस्तु सर
हिषां देतानां धामनिवारणाय ते जो
यपनाय तया समिद्धामनिवारण
य समिद्धामो निरन्ति नो दो भकत्वा
त् भव्याय सर्वात्कृष्टाय अकुलाय
जन्मरहितत्वात् संसाररत्ना प्रभवे।

स्वरहिषां धामनिवारणाय त्वं
भूयैर्मिहै नमोस्तु सर
मोस्तु भव्याय भवाकुलाय सा
साररत्ना प्रभवाकुलाय ॐ य
मकम्

राकुलाय यथाय ॐ
अत्राद्यो ह्यन्तरः हि सरः असंयुक्तात्
रः अर्थभ्रमः सर्वतो भद्रः समुद्रकय
मुकं मालाय मकं अतृप्तय मकं गूढ
वत्तर्थः गूढत्रिपादः गूढविदशत
रो वागो मूत्रिकादयश्च वरवो वत्याः
अत्र श्लोकेष्ट्यक् प्रस्तार्य प्रेक्षणीयाः

३. द्वितीयः पादयमकः हेमगवनरसारस
 टी रसेभ्यः पुद्गलादिभ्यः अरसः विमुक्तिस्त
 ४। दामन्त्राणं तथासारसार असायात्संसा
 रात्सारस्तादृशं श्रीणां समूहः आरंसर
 आरेण वर्तते यत्तत्सारं च तत्सारं वलं य
 वरसो यस्य सतद्विपासालोकोत्तरार
 साभूमिः आरआजगाममरुस्थलीत्वं

रसारसासारमरुस्थलीत्वं तद्वत्ते
 मयीहमतिधामनि अतो मां यमा
 नेननेर्ष्यामयीहमतिधामनि ॥

मयि विषये धामनि स्वेते जसि सत्यपि
 हसं सारे यतः कीदृशी भूः रसारसासार
 रसार सारसार रसार सारस सजयस्य ये
 आसायाः ते साराणि येषु तानिरसा सारसा
 राणि तथा निसारसानि सरः समूहो यस्य
 वारुणा जलपूर्णं तथा विधायि मां ताया
 यतीति अतो हेतोः यमसेना ईर्ष्यामयी ।

मीहमतिधामनि गृहे ॥

अथ सो को गायार्गः देष्ट्याणो ररु सं
 सारे के त्वानस्तु वन्ति अपित सर्वपवय
 तः अक्षयं देत शक्यः क्षयः न क्षयः
 अक्षयः तादृशं जितेः शक्य इति यः
 तथा क्षीणः सादः संसारवसादो यस्मा
 त तथा त्वाणामनुष्णाणां बुधानां देवा

अक्षयं क्षीणसादं न बुधहतं भ
 यस्तत्कलं धीरचित्तं तं रं श्री सा
 ररक्षस्ररदतिरभसंतां सगङ्गा
 श्रितं वा चर्या लक्ष्मणा लोकं
 ममलयमहासंसेरसं ज्ञेयं तं
 स्थाणो स्वावहुसवाहवगरिमय
 णं के तने हस्तवन्ति ०४

नाचहतं भयं येन स तादृशं वसतां फ
 लं भुक्ति मुक्तिरूपं यस्मात्तथीरस्थिरं भ
 क्ता बुद्धं प्रति चित्तं यस्तत्तु मन्त्र
 तं सर्वोपरिवर्तित्वात् ॥

३.
टी
४२

श्रियासारायेरतोसराःतेषांरतोभस
आदरोयस्मात् हेतोचर्यालक्षणावद
लचर्याभिःसर्वदर्शनानांष्टयकप्रस
थापनत्वात् आचारभेदैःश्रितंसेवि
तंसगङ्गागङ्गाधरंलोकेषुसप्तसप्त
ध्येतव्यमंसर्वमहेश्वरःअविनश्य
रःसमानसंक्रमोयस्यैवैरसातन्त्रे।
एतज्जपन्वक्तुमसन्नहंसनात्मनाआ
वत्याःसर्वाहवेषुदैत्यपुद्गेषुगरिमगु
णःयेनउरासरत्वात् एवविधंगाया
गर्भायंगाथायथा अर्पणादबुद्धम
सत्त्वंतद्गुणसारसुदरसासद्गुणं तव
लनकमलमसमंराणोवमहारमण
तदःअस्यसंस्कृतीकरणम् आर्यन
बुधभ्रमंरक्ताङ्गसारशुभरसाङ्गम्
तवचरणकमलमसमंराजंनोवृष
भगवततवेति अस्याःगाथायाःस्य
ष्टोत्रः ७४ ॥

आवलिः सरासराणां मानयेसं ग्रा।
मायजेयेविषये अदरो निर्भयस्रादरो
यथातथाविध अथरदराहेविभोग
ताविशिष्टभोगताश्रित्यावत्सदा

सरासराजयेजये
दरादरादमादमा
सदासदारतारता
विभोविभोगताग
ताः ७५

सार्वलंसदारतायांगदृश्योरतासक्ता
अमाअविद्यमानालक्ष्यायस्याः श्री
कामगताआवली ७५ ॥

३. अथ सोकोद्यत्तरः आर्यावृत्ते देहस्य
 टी हिः वासकिः भूषणान्वहेरालप्रस्थिति
 ४३ रोगांहीचदारिद्र्यवहो हरनिवारयवहो
 ५३ हररोगवेगहारोयः श्रिः शत्रुः सपव
 राऊः तस्यत्वंपवहरिः शरोहरत्वातत

जयप्रसन्नेतत्त्वदसतन्त्रसर्गत।
 मरजगत्रयप्रवर्धनक्षतस्मरप्रह
 र्षद अयमेकस्वरः श्लोकः ७६
 हेहरहररोगांहीहोरांरंहोहरारि
 राऊहरे रोगाहोरेरहरहरदिरा
 रेहाहरोहदा ७७ ॥

दामन्त्रणम् रहोहरारिराऊहरेरो।
 हाकन्दमूलादयः तेषामाहोरेर्मक्ष।
 गौरहरहः प्रतिदिनेहाहावेष्टकष्टवे।
 श्रुहरतितथाविधां होरांहरहिप्रक्षरः ३

प्रतिलोमानुलोमपादार्थः प्रगला
कम् हेसर्गिमागदतथाईममण्डि
तशिरःस्थजाहूवीतीरभायवय
भयईममण्डितंचततशिरस्तत्र
तिष्ठतीतितादृशीयाजाहूवीतसां

सारतास्थिरवरस्थितारसा
भारसोमगणगम्यसौरभा
राजतेस्तुतिमतिस्तुतेजसा
दत्तमामयनयममादद स
र्गिमागदनिरर्गलतनुः साम
तातकृतकृततामसा

तीरभाविद्यदभयंतेतभयउत्कृष्टत
थाहेदत्तसर्वत्रकुशलहेमामप
स्तथाहेधनयममयतेनमरुता
दिभ्योयतेनयत्या माशोभायस्या
तादृशाहेअददअदाणिदिवेन्द्रिया

३
टी
४४

णिहृरदर्शनश्रवणयोग्याणिदृ
तियःतादृशतथाहेरसाभारसौम्य
रसाभारेभूभारोदृहनेसतिश्रसौनि
विकारातेतवभारतीराजतेकीट
शीसारतास्थिरवस्थितासारतयो
स्थिराश्चतेवराःतेषुस्थितापुनःकी
टशीगणगम्यसौरभागणोनन्दिप्र

ईअमणितशिरःस्थजाहूवी
तीरभावभयभयभारती ३५

प्रभृतिभिर्गम्यप्राप्यसौरभयशःप
रिमलोयस्याःतथाकिंभूतास्तुतिः
स्ततौमतिर्यस्याःतथानिरर्गलातिवि
रोधातिश्रजरातिसतरुणापुनःकिं
कथंभूतामतान्कृतकृततामसा
तेनश्रानेचतत्कृतं१एतेनकृतं
स्थिजतामसयथापुनःकीटशीश्रत
नुरखत्पारथाहृतापुगमम् ३६

आद्यः पदभासयमकं द्वितीयस्त्रि-
 मूलवन्धः देशंभोकीटशसमाधिका
 रसमाधिः चित्तैकाग्रकरोतिसमाधि
 कारस्तादृशभवतोमतिरसौसुतीव
 णाजयतिकथंभूतासमाधिकारास
 रमाययावर्ततेयःससमःसश्रीक

समाधिकारास्वरसारसादरा
 समाधिकारास्वरसारसादरा
 समाधिकारास्वरसारसादरा
 समाधिकारास्वरसारसादरा ।

अधिकारोयस्याः सातथाकिंभूतास्व
 रसारभरास्वरासारेषुब्रह्मविल्लुप्रभ
 तिषुसादरासाउग्रहापुनःकीटशीस
 माधिकारास्वरसारसादरा समाधिका
 रः। त्वत्पक्लदीर्यःतथाधिकनरोगम
 नैवाणादौयेषांतादृशायेअस्वरास्तेषां

३. सारस्यवलस्यसांदरातिट्टातिताट्टशीत
 टी याकिंविधासुरसानतेषुशोभनरमायु.
 ४५ तःकिंविधारसादरासायांभूमौअदारा
 निर्भयातथाः समाधिकारासुरसाभसा
 त्प्रसमाप्राययःउरावकारवन्धताट्टहं
 येषुताट्टशायेअसवःतेषुरसोहेवाकः
 तत्रआरंअरीणांसमूहःआरसर्वसारस
 स्वदर्शनस्येवपुथिद्विषांययेमतिः
 स्वतीक्ष्णाभवतो जयत्तसो नमा।
 मिशंभोशमिमानवाभयनयंभवा
 नयजितंभवाततम् ८। ॥

पत्रआरसातद्विषांवयेनतेषामेवआराय
 रास्वदर्शनस्येवसावअरिभटानांवधेस
 तीक्ष्णासंवासआरात्परिसमूहइवअ
 हंतवनयंनमामित्वंकिंशमिमानवाभ
 यंशसिनोयेमानवाःतेषामभयप्रदत्वा
 त् आशुयन्तमितिमायेनयतोभवानि
 जितःनयंकथंभूतंभवानयजितंसंसा

गानर्थभेदिनम् आततं वितीर्णम् ८२
 हाभ्यामष्टदलपद्मवन्धः कुलकं हे
 कृतानवतनुप्राप्तकृता अनवाश्रयाः
 तनवः पृष्ठ्यादयः येन तथा विध्या
 सौप्राप्तस्तथा दृष्टा तथा हे सा भशो भ
 नदीमेतथा असुरसमाधिकृत असुर

कृतानवतनुप्राप्तस्य
 भास्वरसमाधिकृत
 स्थिताज्ञादिसितत्वात्
 दमासक्तावमाध्वरि ८४

राणां समाधिकृततिष्ठिततिष्ठित
 कारित्वात् तथा हे स्थिताज्ञादि सित
 त्वस्थिताज्ञात्वाद्दयश्च सितत्वं यस्य त
 द्विध्याप्यभक्तजनैः प्राप्य तथा हे दमा
 सक्तदमे आसक्तमामास्यर्थः त्वमवरा
 दकथं ध्वरिविगता अयोध्या तथा वि

ई
टी
४६

धं कृत्वा तथा हे स्रमा त्वस्थिति समशो
भने यद्वदमा त्वे येष्वर्थे यस्तथा स्थिति
स्तस्यां समश्रुदिक्र तथा हे सन्नात
अविनश्वर तथा ॥ ह्यस्वतश्च ह्यः स
नः आत्मा शब्दे यस्य सतादृशतथा हे

स्रमा त्वस्थिति समस
मन्ताद्या ह्यस्व न
रससारमनासादा
मति सारतमो घम

साक्षात् मति सारतमो घम मया लक्ष्म्या
तथा अक्षे रित्ति यैरा समन्तात् मति सा
रत उद्यमः कर्तव्यता यस्तथादृशत्वं क
थं भूतः मन्दससारमनाः आदत्तर
चित्तः सन् युगलकम् ॥

पतञ्जलिरुग्विषयपरमाण्वश्लोक
गलंक देशंभोवरतयाप्राधान्येनस्थि
राःसम्पत्ताःसेवकायस्यसतादृशव
रतास्थिरसामन्ततथा देसारताति।

वरतास्थिरसामन्त
सारतातिसमाहित
सुकृताक्तासनस्वा
त्तादसामासुमता
वसि ८५

समाहितसारतयाउत्कृष्टत्वेनअति
समाहिततथादेसुकृताक्तासनस
कृतेनधर्मेणअङ्गसेवितंआसनंय
स्यतद्विद्यतथादेसात्तादमासमशो

३. भनास्रताआत्तां दमास्रतेषां य आ।
 टी सः तेन शोभधामतायस्य तादृश आ
 ४७ यमामित्यर्थात् त्वमवसिरक्षसि
 तथा हे सात्वा नु कृतप्राप्य त्वस्य या

त्वमयमव्यमात्तत्वा
 अकृतप्राप्यसद्वर
 नामसुस्थिरमोक्षा
 य समाधिरिति
 तथा ॥

दनुकृतमनुकराणामपुंसकेभावोक्तः
 तेन प्राप्यमतां वरनामसंभावनयामिस
 तो हे तोः मोक्षाय मम तथा यः आधिमनो
 रुक्मनय त्वमवसीस्सृष्टीकृतं पुनः ८५

अष्टापदानिर्गतोसमज्ञसंबोयौशु।
 उच्यतेः कृतमानतंजाननियेता
 दृशाःकृतानतज्ञाःदेवाःयोगिनःते
 षांयासुरमाशोभनाचसौरमाला
 द्मीःतथादितस्यस्यतयावियदेक

कृतानतज्ञसुरमाहि
 तत्वाप्यवताहय र
 सारदासारकृत कृ
 तज्ञसुरसाप्यव ८८

तानतज्ञसुरमाहितत्वतथाहेआप्य
 भक्तिगम्यतवहेअह्यतथाहेरमाया
 रक्षतयासारतमकृतज्ञहेसुरदेवमा
 अपिमामपित्वमव ८८

३. अष्टापदनिर्गतः कविनाम्ना ऊसु
 टी मोक्षयवन्धः देसप्रज्ञशोभनश्चा
 ४८ सौप्रज्ञः तादृशा तथा आनतसार
 न आनतानां भक्तानां सारं उत्कर्षा

सुप्रज्ञानतसारज्ञ
 सकृतान्ततनुव्यय
 रक्षावतारसद्यत्व
 मतिभासुरसुस्थिरः

८७

ज्ञानातिथः तद्विधतथा हंसदेकृतान्त
 तनुव्ययेन वर्तते तद्विधश्रवतारं रक्षे
 तिकविराशासे आत्मनि दे अतिभासु
 रदीप्तिमनू देसस्थिर अविनश्यर ८७

एकाग्रितस्तुतः देवदेवश्रद्धादे।
 यत्तुं वदामि देवः दिवा दिवस्तु भाविदेव
 जानातीत्यर्थः येदविदां मध्ये वादवित
 दिविदावं उपतापं देसकृतं यतिवितु
 यतियः सदावयः आदिवित्सर्वजना
 तदेवीविदं श्रद्धाकटिसविधम् ८८

वेदवेदविदां वादविदेवो दिविदा।
 वदः वादेवादेवरेवा दिविदेवा।
 दिविदेविदम् ८८ कथाभोगज
 ओमूढवया आरोषणोन्मुखः
 आख्याफलापदिशतो नाहं क।
 रितिवावुधाः ८९

अपुनरुक्त्यज्जनः यतः श्रद्धाकथाभो।
 गजदुःमूढमयवयो यस्य आसमन्तात्
 रोषणतया आश्रितः अचरैकलाया
 सापदिशतः अवुधश्च ८९

३ स्थिरअविनश्वरस्वरवरेषु ब्रह्मविस्त्रु
टी भृतिषु शोभनः प्रसादो यस्य तथा वि
४५ यत्तमो येन तत्तानि युक्तं हा कंठं मोचे

स्थिरवरस्य प्रसादत्तमो येन हा
मेघमोहातपे मोक्षदत्तामजं
दिविभुवि वा विभुं कृपादेश ही
नाविमौ कालकामाविना ही
शदेहांगदंजितरणगुणरत्न
तौरौरवीयाधिदौ साकिमादौ
धिया वीररौ द्रोघतः किमु भ
वभवभङ्गदोषागते पाशयेसा
धुसावेशपाते गदाज्जन्मलम्

निष्फले मोहातपे अज्ञानतापे मोक्ष
दत्तामजं दिदिविभुवि च विभुं घावा
पृथिव्योः सामिनां अहीशानां नाग

राजानो देहाश्रद्धाद्यस्य तथा वि
 धां विनाश्मोतो कालकामो विना
 रौरवीयाधिदौरौरवीया आधिः प्री
 तातत्प्रदोथिया प्रज्ञया वीररोद्रो
 किं मामाद्यो यतः एव यतः किमु
 जितरण गुणरत्नदेभवभवभद्रो
 षागतेषां शवः पशोरयं पाशवस्त
 स्मिन्पाशवे तथा साधुसायेशपाते
 सति गदाः रोगाः जुगुप्सो ब्रह्मलम
 तत्सर्वदेवो वेददेवी वा इति च एव
 ष्टि प्रयातदा उकेन नन्दिष्वावर्तव
 न्यः ५० ॥

३. जयसज्जनवत्सल इति चतुर्थः पादः स।
 टी मञ्जसेनप्रतिलोमेनैव पाठेन निर्गच्छ
 ५ तिभ्रान्तिः समञ्जसवोद्योयूढवधः
 ५० हे शिवजगत्रियत्राणसदसंपद्भिर्बहु
 विधाभिर्ऋदिसयीभिः वर्तते यः तत्सं
 वोद्यते हे जगत्रयत्राणसंपत्तु तभ्यं जय

तभ्यं जगत्रयत्राण
 ससंपत्ताय ते नमः
 शिवसंयत्सभाशील
 जयसज्जनवत्सलः ॥

ते सर्वोक्तुष्टाय नमः तभ्यमिमस्मात्
 जयसज्जनवत्सल इति चतुर्थः पादः सम
 ञ्जसेनप्रतिलोमेनैव पाठेन निर्गच्छति
 संयत्सभाशीलसद्गमयर्षत यराय
 णसत्पुरुषवत्सलत्वे जयः समञ्ज
 सवोद्योयूढार्थः ॥

स्वधियाशोभनप्रज्ञायायासारज्ञातात
 यादेतभूतयाभयउत्कृष्टोयस्यतद्वि।
 यमाशोभातयागमक्षमसर्वसदसा।
 ज्ञाशोभनश्चासौसाज्ञःतदामन्त्रणं

स्वधीसारज्ञाताभयजयभा
 सागमक्षम स्वसाज्ञाभ
 जसासक्षयीरताव्यय।
 सारसि ६२

अक्षयीधीरतयाअयसागमसर्वागा।
 मसमप्रथमार्थदेकान्तरितानिअ।
 द्वाणितश्चित्तमत्तृतीयपादःशिष्टाक्ष
 रैस्तथैवचतुर्थपादः ६२

३.
टी
५१

द्वयः श्रद्धो मे नमिने स्वासितं अनून
नामानं नमामि अनूनाभिधानं असं
ख्याताः सदस्याणीति वेदश्रुतेः तथा
मत्रागमेपितवकोत्यास्तुचासुणा
स्तावद्ग्याणीशंकरः कृतवांस्तोत्रा
भजतेपतिरूपेण भैरव इति नीत्याभा

नूनं नमस्ते नमनिम्नमेन मु
मास नोमान ननु नमोनम्
मानं मिमानं मुनिमानिनी।
ना मानमिनेन

मामि ६३

गवतः श्र नूनानि नू
नं निश्चितं मायाः इनः मेनः लक्ष्मीप
तिर्यस्य तथा अनिम्नमस्तुन्नतं तथा
उमयामनोमान नार्थं चेतोरञ्जनाय
नुनं निवारितं मोनेयेन तं मुनिमानिनी।
मोनं भर्तृविषयं मयमस्मि मिमानं हि
मन्ते देवदारुप्रदेशात् ६३

पादान्तयमकम् सर्वेषां हृदिलस
 मानतथाप्यायंस्थानं हृत्पंकजसमु
 द्भूकमिति नीत्वा देअन्यकासअन्यक
 देअमस्पतियस्तत्संवोधनं कैश्चिद
 पितेतव संवतीसः मानः पूज्यं शा
 श्वतीः समाः अनन्तकालं न दृशते न

हृदिलमानसमानो दृश्यते शा
 श्वतीः समानसमानः कात्रस
 मानः करोष्यतस्त्वायकासमा
 नसमानः १४ ॥

पलप्यते समः अनन अननं जीवने ये
 नमतथाविधः कात्रसमानसश्रीकाः
 करोषियतो समानअत्रत्यअस्माकं
 मानसमामानमस्यचेतसः माशाभा
 मानसमाचेतः शोभाअतस्याअतश्चा
 गता सर्वपदान्तयमकम् १४

३. अयं श्लोकः संस्कृतप्राकृतभ्यां भा
टी. षांशेषः इति संस्कृतीकरणं अस्मै अ
५२ काले समये असद्गमे इत्यर्थः का

चित्ते सदा ममूर्ते समिदपरम
होयोगदा संकरोसा वाहेमा
सारवाही कदवरमसहामाह
सन्तापहारी पातादोजोगस
तो विरलसुरणदोसश्चलासो
कलंको काले कामेनकोवो
वितरततरसासजसंपत्तिदो
वा १५

मेविषये अन्तकोवो युष्माकं पातात्
रत्तत् अवितरः विगतंतरः तरां यस्मा
त्सवितरः नवितरः ततः अवितरततः
अथ चरसायां भूमौ सजावा सौ संपत्तिः
तो ददाति रसासजसंपत्तिदः तथा ओजो

गसतः ओजोगानां तेजोगामिनां सता।
 अस्तिकं यस्मिन् प्रकाशरूपत्वात् त
 था अविरलसुराणदः अविरलं कृत्वा
 सुष्ठु शोभनात् सुखदायिनो रणात्
 दातितथा सञ्चलासः असत्सु वैता
 दिषु चलः अस्थिरः आसा आस्थाय।
 स्यात्तपवाकलंकः चित्ते चेतसि सिद्धा
 समते सति सत्तद्वा सो विकासः तेन।
 सते सति समिदपरमहः समिसुस।
 ह्नामेषु अपरः सहः उत्सवः भगवतः
 स्मरणान्तराणो सर्वेषां सकृद्व्यज
 यत्वात् अजः जन्मरहितः तथा गदः सं
 करः न विद्यते गदैः सङ्गो यस्य तथा।
 आसमन्तात् हेमः सुवर्णस्य वर्षां व
 दति आदेमासारवाही कववरसमहामो
 हसन्तापहारी कतकृतितः वरसो यो म
 हामोहः तस्य सतां स्थितिं अपहरतीति १५

३.
टी
५३

चित्तेऽश्वर्यवतिसहस्रसमतेऽहस
माप्तौऽदरनिवृत्तौ समिदपरमहः
शमितपरमावः दत्ताधरो येन तथा
गदासंकरो सागताशंकरोपात्त व

चित्तेऽहसमाप्तौ शमितप
रम्विद्योगताशंकरोपा हा
ये ससारवाहिकृतवरसमस
नोद्यसक्तप्रधारि पातायो
जोगसक्तो विरलसरनतः
सत्पलासः कलांकः का
लोकालोमेणकोपः वितर
ततरसासाटशंप्राप्तिदोवा १६

क्रिवाये सति संसारवाही मायाशो॥
भया उपलक्षिता सारवा अहयः वा
सक्यादयो यस्य कर्मवरममहामो

हसन्तापहारीकृतवरसमस्तान्
 मोक्षसक्तप्रधारिकृतवरःसमस्तान्
 आत्मोत्सवात् मोक्षसक्तायाप्रथा
 तस्याप्ररिपाताहोपनताहेतोःवि
 रलैःकतिपयेःस्वरैर्वृत्तादिभिर्न
 तःसम्पक्कप्राप्तानमस्कृतःयदाहुः
 पूजकावरवःसक्तिभक्तासन्तिसह
 स्रुशःप्रसादपात्रमाशास्ताद्विज्ञाप
 वतयन्वयःइतियोगसतोयोगसा
 क्तःतथासक लासःसत्पलाभःसम्
 लास्यनटनयस्यससक लासःक
 ल्यान्तोदोनृपति तथाकलांकः क
 लाचान्दीश्रकोयस्यसकालेकामे
 न्तकोवाकालेक्रमेणकोपःवितरत्
 तरसावेसजसन्तृशंपतिदेवाप्रसिदे
 वाइतिप्राकृतभाषाश्लेषेणसंस्कृतप्रा
 कृतभाषाभ्यांश्लेषोयम् १६

३.
री
५४

सर्वपादान्तयमकं चोटकृतेन तं कं
जलंगाङ्गमलभङ्गुस्तरं अलीकवि।
यो मुकुटचन्द्रेन तन्नेर्मल्ल्यात् कं च।
स्नाप्यंश्चाननशोकमलं वयः सखि।

विभो प्रसन्नस्य निता नदी सा।
या ज्ञा प्रपश्यत्तलप्रताप थि
यादरिद्रस्य कृतावसाददयाई
विष्वाधियतेः प्रसीद कमल
भ्यमलीकवियो कमलं ववः
श्चाननशोकमलं कमलं कुरु
षेन विशंकमलं कमलं सविते
वलसक्तमलम्

भोगा तथा कं न जलं कुरुषे अपितु सर्व
सखयसि अलं विशंकं कृताकमिव सा।
वितारविकमलं पलमिव कथं भूतं लस
नी कमलालक्ष्मीर्यत्र तथा वियम् १८

三

सातेसासाभासेनानादेनासादे
नासातानादेसानादेशाने १५

स्याः तथा विद्यासती मारामारणं मार
 स्तत्सहिते त्वर्थः मारणायैव यतः त
 थामारस्य अराः च क्रयराः तारानिता
 टणी मारारारा इत्यर्थः मारारामाः मा
 रस्यारामा विश्रान्तिस्थानानि मारा
 भवन्ति यतेनेति यतः आरामाभीम।

६.
टी
५५

कीटश रामाररामस्यजामदग्य
यस्यआरंशत्रुसमूहःतस्यआरःभो
मःनाशकत्वात्मालक्ष्मीलांराती
तिमाराताट्टशीमानरुत्तर्यःदेअना
देतवससनीमाभादीमिःभासरता
मेमममाराआरातैर्विरिणआचाते
रातेसतिअनाशअविनाशआदेशा
आत्तायस्यातथासेनानादेसतिमा
मास्याअयामाअयतिनिवारयति
सहआशयाआदेशःतस्यआशादि
कृतवादेशोनमुक्तिरित्यापायस्या
नविद्युन्मालाभ्यायुगलक १॥

सुत्तरः देवतस्वामिननननननननननन
 तेजन्मनः देतोपतान्कान निजजा।
 निंसांभांर्यातथाउत्रातीननानाज।
 नानसुभटान् अजास्रहागाअत्रानि
 वअननजीवनं अजिनानि शंकवा

स्फूर्जेनसप्रसत्रास्तेदणावे
 वस्तुयिस्तुते समस्तहानस
 शस्तेयस्त्वादेविनमोस्तुते ११
 स्पष्टार्थः काञ्चीवन्धः निज।
 जानिंनुत्रानाजीनूननानाज
 नानजात्रानिजाने नजानिना
 उजनिजनिजजानूनानिज।

दीनिप्रा जनैः १२ वरुणानिअ
 उजाः स्वपरादयः निजामित्रादयः न।
 उनिष्ठितेननुप्रप्रेयतानिजनेपुनः।
 पुनः संसारभ्रमात् कुनाउजनेनिस्म
 रतीमर्थः त्वमादसेवां वितेतिप्रतीतिः

३.
४
५६

प्रहेलिकान्तर्लपिकात्माकेनेतिस्वामिनेशंकगयेतिपदश्चेदेनोत्तरंयथा केनकोज्वःशैलोविभिन्नःश्रुतोत्तरंस्वामिनेतिस्वामिनाकुमारैणकेशववत गताःकेनत्वागताःलोकार्शतिशेषः

केनकोज्वोविभिन्नःकमलव नगताःकेदिनेशस्पर्तीक्षणाः श्रुतस्यायत्तरंकिंहिजकुल मयिकंवाक्त्रिकंजातिमग्रा भूतानांकुत्रमक्तिःकिमुचित मजयत्मानरेन्द्राःकिमर्थक स्मभक्ताश्रजसंप्रविदधतिनमः स्वामिनेशंकराय १३ ॥

श्रुतोत्तरंईशमहादेवकेदिनेशस्पर्तवेः तीक्ष्णश्रुतोत्तरंकराश्रमयःतथाश्रु त्तस्यायाश्रयत्तरंकिंश्रुतोत्तरंयइति हिजकुलंवाल्मीकिवर्गःश्रुतिकंश्रेष्ठं

अग्रंकांजातिवक्ति अत्रोत्तरंसांभ्र
 तानांअत्रभक्तिःअत्रोत्तरंसमिति कि
 मुचितंयुक्तंअत्रोत्तरंशंकल्याणनरे
 न्द्राज्ञानःत्साभूमिकिमथमजयन्
 अत्रोत्तरंकरायप्रजाभ्योग्राहवत्पथं
 भक्ताःकस्मैनमःअजसंप्रविदधति
 अत्रोत्तरंशंकरायमहादेवायेतिस्पष्टं
 त्रिपुरोपारोपपरप्रोरुपायय
 रैररम् रोरैरूपाररूपैराययेषु
 रिरियोपुरा ४ ॥

प्रहेलिकायः १ छन्दः हेपुररि।
 यो कथंभूतरिपुरोपारोपपरशत्रु
 क्तकारोपणेतयक्तपुरापूर्वप्राजन्म
 नःप्रभृतिअपाररूपैरनतैःदौर्गमिक्तैः
 पोरुपाययैःप्रकर्षणतृणियानिपा
 यानितामेवपरंपरमार्थायत्रतथाविधैः
 प्राक्कर्मवैचित्र्यादेवजन्मादिदौर्गमो
 पलब्धोररमतप्यम् ४

३. हेनाथत्वमपुरुषः नपुरुष अपुरुषः
टी पारुष्यरहितः वयं च संसारं प्रति अ
५० पगतरुषः तेनैवायितत्वात् त्वंगत
निर्विभवासवः गतो निर्विभः निष्का
न्तिः वासवो इन्द्रो यस्मात् तत्त्वसका

अपुरुषो गतनिर्विभवासवः
सद्यमिनः श्रितसमकलाद
यः क्षतमाश्रयस्य कलिता
पदस्त्वमसि नाथ वयं च तवा
र्थिनः ५ ॥

शाहासर्वः स्त
भनात्रिष्टुभत्वे गतरुद्रश्मर्थः वयं
च गतनिर्विभवासवः गतः अस्मभ्यः
पशुभ्य इवेति शेषः निर्विभवा अस्म
वः येषां प्राणास्तथा त्वं सद्यमिनः

सर्वेश्वरः वयं च स्वयमिन्द्रः सेनयमि
 नः त्वं श्रितसत्पत्न्यकलादयः सत्पत्न्यकला
 च दयाचते सत्पत्न्यकलादयो येन सः व
 यं च श्रिताः सत्पत्न्यकलादयः क्वचिद्
 वहरार्थं सत्पत्न्यकलादयो ये
 तादृशाः तथा त्वं दत्ततमाः दत्ततमो
 येन सः वयं च दत्ततमाः अतिशयेन
 दत्ताः त्वमसुमुहूर्तायमभटानायुह
 रूपाण्यकलितापंददत्तिसः वयं चासु
 रुद्रिर्मित्रैः कलितादत्तापदोये
 षादृशाः वयं च तयार्थिनः याज्ञापराः
 सेवकाः पालनीया इति प्रार्थयमाना
 विज्ञप्तिरित्येकवचनवद्वचनश्लो
 कः उक्तं चालंकारिकैश्चैष लक्षणो वा
 णिपदलिङ्गभाषाप्रकृतिविभक्तिवच
 नानामष्टविधः शेषः ५ ॥

३.
टी
५८

हेरमामयलक्ष्मीमयतवसंवन्धिनी।
विभासातिशयादीमिभाविदासेभ्यः
भाविभ्योदारसेभ्योहितेसारउक्तुष्ट
रसोयस्ययमसारयोस्तनुत्तागोनया
गतिविस्थितितयाहेतुभूतयासर्वे
उतस्तुत भद्रिकावर्तवन्धः ६ म

भाविदासहितेसाररमतेहिर
मामय यमसारतनुत्ताग
सातुतसदाविभा ६ ॥

द्रकावर्तवन्धः अष्टदलपद्मवन्धः
षोडशदलश्च हेअतियजनतवतनु
जयतिअतिशयितानिसर्वोक्तुष्टानि
यजनानियस्यतादृशसर्वयज्ञेषु।
इस्यमुत्पत्तातकीदृशीरिपूणांसादे
विनाशोआसत्रासादासत्रापुनकीदृ

श्रीपरमुविस्वरपद्मेवतत्सन्नेनस्थि
 रास्यासारः अस्तिस्वप्नभावोयस्याः
 तथाविभवेनपेक्ष्यमाणनवभविनांनृ
 तनसंसारिणांत्राणोरक्षणेभव्याउत्
 कृष्टाउतमापुरुषासासत्राआज्ञेयो

सदासत्रारिष्टाणांपरमुविस्वर
 पद्मेतिस्वस्थिरसा सारास्थि।
 स्वप्नभावविभवनवभवित्राण
 भव्योतमासा सासातव्योमनृ
 पातत्ररमनुनुतत्स्वरस्ताहि
 लासा मालद्विस्तारलाभेतिय
 जनजयतिसः प्रसन्नासदासा २

मरुपययाअमरनुतत्वात्सर्वदेववा
 स्तत्वात्परस्तानिहिताविलासायस्याः
 तथामालादेवदारुतोःरपिविस्तृता
 मालप्रांशुः सः देवानांप्रसन्नासदा
 सैवर्ततेयासदासा ७ ॥

३.
टी
५९

हेभवजलवायुनभोरुचिकरमदन।
लराजरमयदेहजलधिरसान्नानां
चार्थेदन्तुःतेषामष्टानांमूर्तिरूपा।
याप्रकृतिःतन्मयदेहजनशब्देय
जमानवाचकःतद्व्यपशरीरत्वंमाम
वरक्षयतःकीटश्रुतिमोहकोयं

भवजलवायुनभोजनरुचिक
रमदनलराजरमामयदेह श्रव
मामतिमोहकमारसहरहर।
नमरुहतेषुरभयदेह ८

मारसःलक्ष्म्याभिलाषःतन्निवारकहे
हरहरसर्वत्रभवनान्तरेतेतन्मनमः
तथाकथंभूतपुरभयदेहपुराणांभा
यंददातितथाईहायस्यतत्संबोधने
तिसंस्तुतकश्मीरापभुंशाभ्यांशेषः ८

श्रावलीपुगमम् पकेनपकावली
द्वितीयेनष्टत्रयः विविधयरसा
सायांसर्वमयवक्ररूपदयदरसायुः
नाथुतंयुतंतननेयेनतथाविधश्च

जयतिजलमनन्तंनन्दनंवा।
बुधोवानवमनवससससद
दवनरमासाददममासात
नुस्तेदेवदेवेशभूमः ६

सादंसमुद्धरणंददातितथाविधज्ञा
देवास्तेषामध्येनमेवज्ञःदेवदेवः।
तिसासहस्रासेनआस्थावावर्तते।
सासासास्थाएवंविधातनुर्जयति

३.
टी
६.

ततस्त्रसराः शोभना देवाय न देवता
नृदि यरसायां भूमौ सारं सर्वानि वर्ष
णं गतिसासौ स्वस्व आत्मयने अवने
नरत्तणे न नरेषु विषये रसो यस्याः
असौ इयमेवेत्यर्थः अवनौ भूमौ अ।
मेषु दे मेषु विषयेषु विरुद्धेषु सासा
सास्या हे अवनम उक्तुष्ट देवानां मध्ये
देवसंज्ञं जयति गङ्गा जलं अनन्तं य
था अबुधेः समुद्रस्य नां वन नृनं च।
नृभृत्ताधारयित्वा अनन्तं जने च न।
नृयन अविदेय देवस्यार्थे अनवन अ
रत्तण न न त सर्वं त्वानताः त्वन कंचि
त इह हस्ते नैव देव देश प्रसाः ऊत्र व
यो गोमूत्रिका वन्यश्च १ ॥

चतुर्भिः श्लोकेः प्रस्तारः देवादिदेवम
 मयद्यमाद्रयमस्मिञ्जावत्छाग।
 लीवत् उर्वलवत् अर्थिनस्त्वामय।
 यतरत्तर्थाः हेअजयतः रणान्नोज।

यमादजावद्रयमाद्यदेववदे
 यमेयभवितार्थिनोजननोत्थि
 ताविद्रवितावितादिदितोवता
 वद्रवजादमाय यमागताकृत
 लिदैदियेननयेनैवसप्तमदास
 मेत तमेसदासपुतेमिमान
 नमामितेनपकृतागमाय य
 दातमोपेततयात्तवारुरुवात्त
 यातदुतमोवधान नवाधतेस
 तनुमोवतेननतेनमोवतममा
 ददाय ॥

नाः अथताविद्रविता
 ममत्तप्रतिश्रुतिवस्यान्ननरसोभ
 विष्मतीतिभवजातससारजाततत

३.
टी
६१

समवरक्षितः सन् अमाभ्यमायाव।
जितसमाभुतिर्यस्य तत्संबोधनं य।
मंमिमानदिसत्तयमगागतं यदृकु
तं तदेव हि येन न यमतिविचारयेत्
र्थः तभ्यं न मामिभुत्साकुत्सा अगा
माः सर्वजनोपदेशार्थं शास्त्राणि।
येन तस्मै वै सत्संवेष्टय च यदा येन।

यताकृते पर्वजे निवासे सेवा।
निजे तर्षताकृते न कृशां
समदासयाभिभिसदा सर्वयते
कर्तुं रवर्णिम् हे भगव कृताय ५
नृत्तं अतननास्वामि नृत्ततः सातत्तं अ।
त्तयाचारु रुचामणी प्रदीप्तोत्सर्गव।
धानयमनियममयेत्यर्थः अतो हेतो
यदा समततया यत्करितेन तस्मै मत्
स्तः सकाशाद्वावतः भ्रमणात् अ
यः अनुमः अल्पश्रीकः नास्ति तभ्य।

तेनमेविषयेअनुत्तममोक्षदायां
 उत्कृष्टमोक्षदायिनपुंविधायनमः
 देशव्ययताकृतेसंयतात्मननिजे
 तःनिःशेषेणजयनशीलस्तस्मा
 मित्मायावशात्कृताश्रयतता
 कारिणापर्वतजेनिवासवानकृता

महामतेमन्त्रपतेपरंपदविना
 विभुंविन्दतिकोतिभूतिमान्
 कृपाकृतेकृतत्रयमाययाय
 तेनमोतमोनमृदितेहिपादि
 माम् ११

अभितःसमंताच्छीय
 स्मृत्यावियेनसदाकृतायश्रापसा
 न्वयार्थनवियतेमदोयस्यातादृश
 सेवकंअपिमांअवेतिपूर्वोक्तवाक्या
 र्थःचतुर्भिःकुलकम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४
 हेमहामतेविशुद्धरणोदत्ततथामनु

३. पतेसमतिकोटीणांमन्त्राणांप्रभु।
 टी रम्ययशस्वागमेत्वांप्रभुंविनापरिह
 ६२ त्यकःजनःपरंपदंमुक्तिरूपंविन्द
 तिलभतेअतिशयेनभूतिमान्
 अष्टविधैश्वर्ययुक्तःनम्रदितप्राण
 ... यदत्वमेहिमापादिरक्षयतेतत्
 भक्त्यायतेकरुणापरायकृतमा

भोभोभविभुभाभीभविभावै
 भवभीभुवः भवावभववा
 भाविभवाभिभवभावभिद् ॥६

यत्त्रकालायनमःचतुर्महादेव।
 सत्तिकवन्धः ॥५ भोभवमदेष
 रमानांनक्षत्राणांविभुचन्द्रःजुटेनु
 रितर्थःतस्यशुभादीतयःताभिर्विग
 ताभस्पगजासरस्पविभावैभवं।
 यस्मात्तादृशत्वमवरक्षमामितर्थः

अथः प्रकरां लिङ्गमित्यलंकारः
 ज्ञाः भावीयः भावाभिभवः संसारोव
 लीकारः तस्य यो भावः स तातद्वित्
 भववाशद्वोविकल्पेभोभो इति प्रथा
 तामन्त्रो अचक्षतः कृतान्तात्भि-
 योभयस्य भवस्य भूरुसतिस्थानेद्य
 क्षरोयं श्लोकः ११६ ॥
 इति श्रीमहाकाव्यवतारकृतमी।
 श्वरशतकं सटीकं संपूर्णम् शुभम्

इष्टशतक

नं० ३१९